

SPEJDERNES MAGASIN.

Februar 1932

16. Aarg. — No. 4

Spejderhat

(reglementeret - 5,50
bedste Kvalitet)

Af Drengkorpsenes farve-
løse Grøn udskiller Spejder-
uniformen sig som værende
langt den fineste. Det er
rigtig en Dragt for en rask
Dreng, og det karakteristiske
for den er Spejderhatten.

Derfor bør enhver Spejder
gaa med denne.

Lembekes

Friluftsudstyr A/S

Nørreg. 15, K. - Byen 4986

Forsikrings Compagniet

for Kongeriget Danmark A/S

RAADHUSPLADSEN 55

(B. T.'s Ejendom)

KØBENHAVN V.

TELEFON CENTRAL 10.093 - 10.094

Komb. Hus- og Grundejerforsikring

(Ansvar, Vandskade, Rørskade, Stormskade,
Huslejetab ved Ildebrand.)

BI-HONNING, ægte

fineste uforfalsket, tilkendt Guldme-
daille, 3 Pd. 3,75, 6 Pd. 7,10, 9 Pd. 10,40,
incl. Spand, 18 Pd. portofrit.

Fin gl Mjød 1/2 Fl. 1,90. Sendes overalt.
Honning-Depotet, Nr. Søgade 39. Tlf. C. 8176.

NØRREBROS CENTRALTRYKKERI

FORENINGSARBEJDE - KORT

REKLAMER - - - KVERTER

- UGE- & MAANEDSBLADE -

- SKEMATISKE ARBEJDER -

NORA 451

Spil Badminton i Gymnastiksalen.

Forlang

„SYKES“

engelske Badminton-
Artikler.

Salg til Private
direkte fra Fabrik.

Guld-, Sølv- & Tinvarer

Ægte og uægte Bronzevarer
efter kunstnerbeskyttede Modeller.

W. GREEN, Sølvmed,
Kobmagergade 25-27, 2. Sal.

Spejderne bør sikre sig i:

„DEN BORGERLIGE SYGE-HJÆLPEKASSE“

Frit Lægevalg - - Højeste Ydelser - - Laveste Kontingent.

Hovedkontor. Vesterbrogade 65, Tlf. Eva 1151.

Filial: Spejdernes Magasin's Annonceexp., Ingeniør Helmarth, Kalvebod Brygge 2¹¹. Byen 8630.

Medlemmer optages indtil 70 Aar u d en Lægeundersøgelse, uanset Aarsindtægt.

Ring eller skriv efter Prospekt eller Repræsentant.

SPEJDERNES MAGASIN

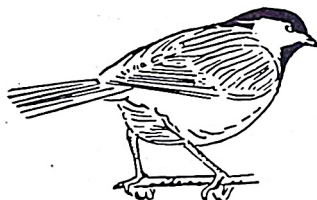

UDGIVET AF DET DANSKE SPEJDERKORPS

16. AARG.

FEBRUAR

1932

Paa Udkig i Naturen

Frem med Fuglebrædtet.

I Vinteren 1928—29 havde vi, som nogle maaske husker, en usædvanlig haard Frost. Bælter og Fjorde var i lang Tid frosset til, og Sneen laa tykt i Mark og Skov. Det kneb stærkt for Dyr og Fugle at finde det nødvendige til Opretholdelse af Livet, og fra mange Kanter meldtes der om Raavildt, der var bukket under i Kulden, og Ænder, der i Hundredvis var ved at lide Sultedøden. Heller ikke de smaa Fugle ved Hus og Have havde det for godt.

I Aar har vi lidt Vinter igen, men den tegner ikke til at blive haard, og Sultedød blandt Fuglene er der ikke Tale om nu og bliver der vel næppe heller senere, men derfor kan vi jo godt søge at hjælpe de smaa Fugle i vor Nærhed, saa de kommer til at lide det mindst mulige i denne kolde Tid.

I Dag tør det, i Morgen fryser og sneer det maaske igen. Og tænk paa, at naar Sneen dækker den frosne Jord — eller endnu værre, naar Jorden og alt andet ude i Naturen er overtrukket med et tætsluttende Is lag, — hvordan skal Fuglene saa faa fat i noget at spise? Saa kniber det, og saa kan jeg ikke tænke mig andet, end at de nok skal være glade for en lille Haandsrækning fra Menneskenes Side. Derfor — men ogsaa for selv at faa Glæde ved at jagttage de smaa, fjedrede, livlige Væsener paa nært Hold —

bør vi fodre paa denne Tid. Og I kan gøre det allesammen, hvis I gider. Faa fat i et Stykke Brædt paa f. Eks. 30 × 15 cm eller 40 × 20 —, det er næsten lige meget med Størrelsen, og søm en Træliste paa Siderne, saa den rager 2—3 cm op over Pladen, — og dit Foderbrædt er færdigt. Det er det hele! Kanten er paa, for at Foderet ikke for let skal flyve bort.

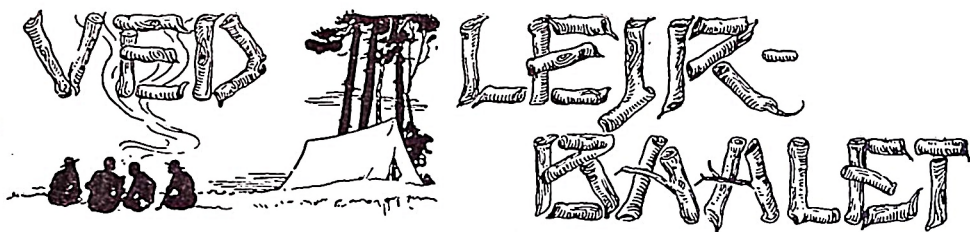
Er du lidt fiks paa Fingrene, kan du ogsaa sætte et lille Skraatag paa af Hensyn til Sneen og muligvis sætte Glas paa de tre Sider, saa Fuglene faar godt Læ og kan hygge sig lidt derinde, medens de spiser.

Men selvfølgelig kan du ogsaa let købe et færdiglavet Foderbrædt; det koster ingen Herregaard.

Foderbrættet eller Foderhuset, som du jo kan kalde det, hvis der kommer Tag paa, anbringer du lige udenfor dit Vindue, og du kan fodre med Franskbrød, Fuglefrø, Korn, Hampefrø og lignende. Vil du have fat i de kønne Mejsefugle, maa du servere lidt finere Kost og f. Eks. hænges noget Spæk eller et Kødben op, — saa skal de smukke Fugle nok komme og pikke i det.

Og skulde der nu ikke komme Fugle den allerførste Dag, saa tøm dit Brædt for den frosne Føde og læg noget nyt ud, saa skal du se, med lidt Taalmodighed faar du et godt Resultat. Men

(Fortsættes Side 5.)

Godt Nytaar, Spejdere og Ulve

Ønsker jeg jer, selv om vi allerede er et Stykke inde i det nye Aar. Et godt Nytaar for jeres Patrulje og jeres Tropa og for jeres Planer. Store Bededagsferien ligger ikke saa langt ude i Fremtiden, og i den Ferie holder mange Divisioner deres Foraarsturnering, saa Tiden er knap, og der maa bestilles noget i Patruljen, hvis Troppen skal have en Chance for at hævde sig blandt de bedste. Bliver det din Tropa, som i Aar skal fæste Rævehalen paa Troppens hæderkronede Stander?

Nytaarsparader.

Jeg overværede Nytaarsparaderne i Københavns Divisionen, 1ste Københavns Division og Gentofte Kommunes Division, og det frydede mig at se, at der allerede nu er mange, hvis Uniform er som Spejderes Uniform bør være fra Hoved til Fod; det saa godt ud med de mange Spejderhatte. Men det var ikke oplivende at bemærke, at der var adskillige københavnske Spejdere, der sov meget længe Nytaarsmorgen, eller ogsaa var de bange for det „kolde“ Vejrr; det har jo ogsaa været usædvanligt koldt i Aar, har det ikke? Men det var dog langt de fleste, heldigvis, som begyndte det nye Aar paa den rigtige Maade: med at møde og møde præcist.

Jeg kan godt lide Nytaarsparaderne. Det er en smuk Skik, at man den første Dag i Aaret mødes med sine Kammerater — i et fælles Ønske om at faa noget godt ud af det ny Aar.

I har sikkert hver for sig besluttet, at et eller andet vil I gøre anderledes — og bedre i 1932, end I gjorde det sidste Aar.

Husk den Beslutning.

Spejdere er hjælpsomme,

det viste Julemaaneden tydeligt. Det var glædeligt at høre om de mange Jule-Goodturns, som Spejderne har gjort i det gamle Aars sidste Maaned. I har gjort mange Mennesker glade. Jeg blev flere Gange ringet op fra Avisernes Redaktioner og blev forespurgt, om ikke Spejderne kunde hjælpe snart med et Orkester paa Raadhuspladsen, snart ved Uddeling af Julemad og meget andet. Det viser, at Folk véd, de kan regne med jer, og saadan skal det være, ikke blot i Julen,

men hele Aaret rundt. Der er Lejligheder nok. 3die Frederiksberg Tropa greb en Lejlighed i Efteraaret med at gøre Reklame for „de gamles Havefest“ og havde den Tilfredsstillelse at faa at vide, at de havde været medvirkende til, at Festen gav et Rekord-Overskud i Aar.

Igen en Spejder,

der har vist, at han har forstaaet, hvad Korpssets Valgsprog, „Vær beredt“, betyder. Det er Tropsassistenten i 1. Charlottenlund Tropa, Uffe Vilstrup. Han var paa en Vintersportstur til Norge for nylig. En af hans Kammerater kom alvorligt til Skade med sin ene Haand, saa alvorligt at Pulsaaeren sprang op og blødte stærkt. Uffe traadte straks til og lagde Slynge om Armen og strammede til, saa Pulsaaereblødningen standsede, forbandt Haanden med en Forbindspakke, som han bar paa sig og fik den tilskadekomne transporteret til Hospitalet.

Det var hurtigt og resolut gjort. Han vidste øjeblikkeligt, hvad der skulde gøres, og var i Stand til at gøre det. Og — han havde sin Forbindspakke med.

Dansk Arbejde.

Der var sikkert flere af jer, der lige før Jul hørte, at der blev købt for 30,000,000 Kroner — 30 Millioner Kroner — Varer til Julen, og at man skulde købe danske Varer helst for dem alle trediv. Hvorfor? Fordi det vilde betyde, at mange Danske vilde faa Arbejde, og enhver af jer véd, at der er en meget stor Arbejdsløshed i Aar.

Men det er jo ikke alene ved Juletid, at der købes Varer. Det er hele Aaret rundt, og jo mere dansk Arbejde, der købes, des bedre for vort Land i Øjeblikket. Tænk paa, Spejdere, at ogsaa I kan gøre noget for at hjælpe jert Land. Jeg véd godt, at I ikke køber saa forfærdelig meget, men jeres Fader og Moder køber en Del, og minder I dem om, at de skal købe danske Varer, saa gør I noget godt for vort Land.

PAA UDKIG I NATUREN

(Fortsat fra Side 3.)

husk nu ogsaa at benytte dig af Lejligheden til at studere de Fugle, der spiser af din Mad.

Selvfølgelig kan man ogsaa fodre ved blot at lægge Føden paa Jorden, men saa maa man først sørge for at faa fjernet Sneen fra Foderstedet.

Som sagt, foder for Fuglenes Skyld, men ogsaa for din egen, og skulde Vinteren blive saa haard som i 1928—29, saa der kan blive Tale om virkelig Nød blandt Fugle og Dyr, saa kan vi tale sammen igen, om hvad vi skal gøre. Men se nu at komme i Gang med din Fuglefodring!

Opgaven fra Novembernumret.

Der er stadig Fremgang at spore hos vore Naturspejdere, Interessen synes at vokse, og fra flere og flere Trope indsendes der nu Materiale til Bedømmelse. Askefrugterne har alle Mand indsendt rigtigt og blandt Gipsaftrykkene af Raavildt er der en Del gode — særlig fra Mogens Andersen og Heine Jørgensen — men flere er altfor uskarpe og gør Indtryk af at være taget op, inden de var helt tørre. Brug som sagt helst Alabastergips — eller sæt lidt Alun til den almindelige Gips. Flere, navnlig blandt Jyderne, taler om Hjorten og Hinden. Husk disse Betegnelser bruges kun, naar Talen er om Kron- og Daavildt. For Raavildtets Vedkommende hedder det Buk og Raa. Struerfolkene har haft en særlig Forkærlighed for Sneppefjer, men ellers er der indsendt Fjer af følgende Fugle: Ugle, Skovdue, Maage, Gulspurv, Fasan, And og Skovskade — en ganske pæn Repræsentation af vore Fuglearter! „Paa Opdagelse i Naturen“ tilfalder Heine Jørgensen, Thurf. Nr. 2 og 3 blev henholdsvis Mogens Andersen, Chr. IV. Trop, Hillerød, og Høgepatruljen, 2. Aabenraa (Pf. Hans Tang). Nr. 2 og 3 faar tilsendt en mindre Opmuntlingspræmie. Opgaven er isvrigt rigtigt løst af: Jens Rølle, V. Pilgaard Christensen, Villy Laursen, Erland Svendsen og Odderpatruljen, alle af 2 Struer, samt af A. Hegelund og Sven Ramvig, begge af Asser Rigs Trop, Sorø.

Opgaven fra Decembernumret.

Med Fyrsvamp mener man almindeligvis den konsolformede, indeni mørkebrune, faste Svamp, kaldet Bøgens Fyrsvamp, men foruden den har jeg faaet tilsendt en Del andre træagtige Svampe som: Birkens Poresvamp, Egens Labyrintsvamp og Broget Poresvamp. De tre bedste Indsendelser er leveret af:

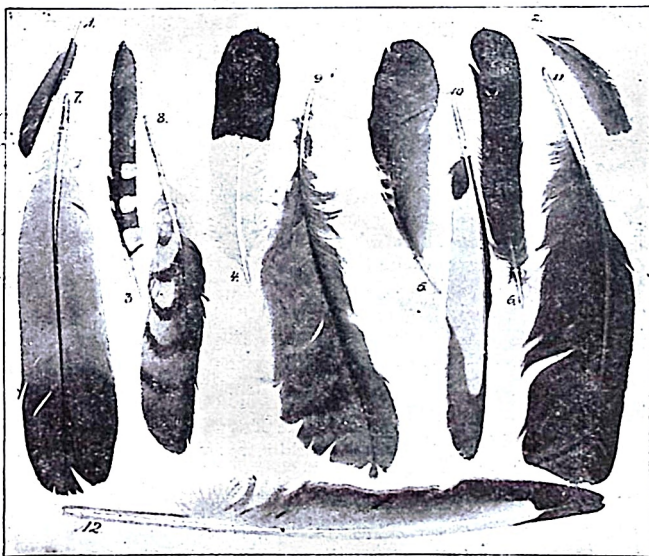
1) Mogens Andersen, Chr. IV. Trop, Hillerød. 2) Ulvepatruljen, Frederiksværk Trop (med en Indsendelse pr. Mand). 3) Løve (Frode Jensen), Frederiksværk Flok. Præmierne er som ovenfor nævnt.

Næsten rigtigt er Opgaven løst af: Jens Rølle, 2. Struer, Rikki—Tikki—Tavi (eller Erik, Preben og Magnus Thorsen), Salu (Robert Jensen) og Hathi (Tage Larsen), alle af Frederiksværk Ulveflok, samt af Falkepatruljen fra Frederiksværk Trop (en Indsendelse pr. Mand).

Ny Opgave.

Der bliver ingen! Med næste Nummer af Bladet slutter jeg af med en Artikel, og saa bortfalder „Paa Udkig i Naturen“. Vi har da talt sammen gennem et helt Aar om Spørgsmaalet vedrørende Livet i Skov og Mark, og dermed har jeg indfriet et Løfte, jeg gav Redaktøren for 12 Maanedes siden.

Jens Hvass.

1. Graaspurv. 2. Lærke, ung. 3. Spætte. 4. Vibe. 5. Skovskade. 6. Solsort. 7. Ringdue. 8. Spurvehøg. 9. Natugle. 10. Skade. 11. Krage. 12. Hættemaage.

Den dræbende Elektricitet.

Docent E. von Holstein-Rathlou fortæller om Faren ved at berøre elektriske Ledninger og Apparater.

For nogen Tid siden er en Dreng, der af Hensyn til andre vilde fjerne en nedfalden, elektrisk Lysledning fra Vejen, selv derved blevet ramt af Strømmen, og han hang fast ved Traaden under frygtelige Smerter, medens Masser af Mennesker saa til og ikke turde gribe ind og befri ham. Først efter 20 Minutters Forløb blev han befriet af Brandvæsenet.

Den ulykkelige Dreng! Hvorfor er han ikke i Skolen blevet belært om, at man aldrig tankeløst maa røre ved nogen som helst nedhængende, elektrisk Traad: Telefon, Antenne eller Lysledning.

Hvorfor vidste ingen af de mange Tilskuere, at Drengen med største Lethed og uden Risiko for Hjælperen kunde have været befriet straks, blot Hjælperen havde stillet sig paa et sammenlagt, tørt Tæppe, paa en aflaget Frakke eller paa et Bundt tørre Aviser, og dernæst havde løftet Drengen op fra Jorden. Strømmen gennem Offeret vil da standse, Krampen i Haanden høre op og Traaden glide ud af den slappe Haand. Ved Højspændingsledninger paa de store, paraplyformede Klokker kan dette dog ikke gøres.

Det var et stort Held, at Drengen slap med Livet og heller ikke fik sin Haand saa alvorligt forbrændt, som den lille Pige ude i Hellerup, der mistede alle Fingrene paa venstre Haand, da hun tog paa en fejlagtig Bordlampe. Hun hang dog kun fast i ca. 5 Minutter, indtil en fornuftig Husassistent fandt paa at slaa Strømmen fra ved Hovedafbryderen ved Maaleren.

Følgende kan slaas fast:

Hænger en Person fast ved Berøring med Dele af en Lys- eller Motorinstallation, kan man direkte paatage sig at befri ham, hvilket selvfølgelig lettest sker, saafremt det er muligt hurtigt at afbryde Strømmen.

Strømmen vil i de fleste Tilfælde søge at passere gennem den tilskadekomne og eventuelt ogsaa gennem den uforsigtige Hjælper til „Jord“.

Som „Jord“ maa betragtes: fugtig Jord, fugtig Stengulv, Gasledninger, Vandleddninger, Centralvarmeanlæg, Metaldelene paa større Maskiner, elektriske Motorers Stel, Sporvejsskinner samt alle Telefonapparater og Radioapparater, Telefon- og Telegrafledninger samt Antenner.

Det gælder derfor for Hjælperen at undgaa selv at faa Strømmen igennem sig, og dette kan opnaas ad to Veje:

1) Man isolerer sine Hænder bedst muligt ved

Hjælp af tørre Handsker, Mellemlag af flere Lag tørt Papir, svært Tøj eller lignende.

2) Man isolerer sig selv fra Jord ved at bære Galocher eller Raagummisko, eller man stiller sig isoleret paa tørt Træ, tørre Maatter eller Tæpper, paa flere Lag Aviser, Lincolum, en aflaget tør Frakke eller lignende.

Og endelig til Advarsel:

Sæt ikke Drager op i Nærheden af Ledningerne.

Træk aldrig en Antenne paa tværs af Ledningerne.

Tag aldrig tankeløst paa en nedfalden Traad.

Rør aldrig ved blanke, spændingsførende Dele paa Lysnettet eller paa Motorerne.

Sørg for, at der findes høj Porcelænsring ved Lamperne.

Ophæng aldrig bevægelige Ledninger paa Søm eller Kroge. Splejs aldrig bevægelige Ledninger.

Tænd og sluk aldrig ved at dreje paa Pæren.

Rør aldrig ved to elektriske Apparater samtidigt, f. Eks. Telefon og Staalampe, Radio og Staalampe, Støvsuger og Lampe.

Berør aldrig samtidigt elektriske Apparater og jordforbundne Dele, f. Eks. Støvsuger og Centralvarmeanlæg, elektriske Kogeapparater og Vandhane, elektrisk Strygejern og Gashane, Kogeplade og Vandhane, Antenne for en Lysnetradio og Zinktag eller vaad Jord m.m.

Medtag aldrig elektriske Haandapparater i Badeværelset eller i andre Rum med fugtigt Gulv.

Tag altid Stikproppen ud, saa snart et elektrisk Strygejern forlades.

Jeg har til Dato rundt om i Danmark og Sverige samt i Radioen holdt Foredrag om disse Ting ca. 150 Gange, men det vil ikke blive tilstrækkeligt, før Børnene rundt om i alle Landets Skoler lærer om disse Ting i Fysiktimerne og faar indøvet Redningsmetoderne i Gymnastiktimerne. Dansk Røde Kors har udsendt en lille Vejledning, der kan faas for nogle faa Øre, og som hvert Skolebarn og hvert Hjem burde være i Besiddelse af.

E. Holstein-Rathlou.

Her kommer Danmarks Dreng.

Text: Gunnar Jørgensen.

Melodi: Hugo Amdorf.

Kun vege Viljer snakker
om Modvind og om Bakker,
om Drømme, som maa briste,
i Livets Tugt og Tvang —
Hold op med al den Væven
— nu spytter vi i Næven
og synger, saa det gjalder,
vor glade Drengeang!

For Vi er Danmarks Dreng
fra By og Mark og Enge —
med sunde Sind vi støvner
mod Livets Kamp og Spil!
Vor Vilje er vort Vaaben!
En Verden ligger aaben
for hver en Dreng af Danmark,
som vover, tror og — vill!

En Mand og hans Job

Af A. E. Southon.

Illustreret af Axel Mathiesen.

Hovedstaden i en af de indfødte Stater i det sydlige Indien. Han var kommet med høje Idealer og en mægtig Begejstring, men Merediths kyniske Ord ved Mødet med Fakiren havde stillet ham skarpt overfor den Kendsgerning, at Opfattelserne her i Indien var meget forskellige fra det, han var vant til i England.

Et pludseligt Røre i Folkemængden bragte ham tilbage til Virkeligheden. Med Rædsel afspejlet i de store Øjne fo'r en næsten nøgen, snavset Fyr forbi dem, skarpt forfulgt af en rasende Mand, hvis Hoved var bemalet med hvidt. Carfax kunde ikke forstaa Ordene, men han behøvede ingen Forklaring for at fatte, at den Ordflom, der blev sendt efter Flygtningen, ikke just var Velsignelser. Meredith, som efter 15 Aars Ophold i Indien kendte en Del til Sproget, grinede af den Strøm af Skældsord, som flød i den solbeskinnede Gade.

„Hvad er der paa Færde?“ spurgte Carfax nysgerrigt.

„Aah, en Landstryger, en Paria, som er kommet for nær til den Brahmins Hus, saa hans Skygge har strejft hans Mad,“ svarede Meredith. „Ja, her er igen et lille Stykke Indien til at anstille Betragtninger over, Carfax,“ tilføjede han. „En Brahmin vil ikke engang tillade en Paria at indaande den samme Luft som hans højhellige Selv — og Indien er kastepræget fra Top til Taa. Enhver foragter alle, der tilhører Kaster lavere end hans egen; — jeg gad nok vide, hvorledes du vil bære dig ad med at bringe dine Idéer om Broderskab her!“

„Ja, jeg er jo nok klar over, at helt let bliver det ikke,“ sagde Carfax tankefuldt.

De var imidlertid naaet til den store Plads med K. F. U. M.s Bygning, hvor Fred Carfax netop var blevet ansat. Meredith afslog hans Indbydelse til The, og Carfax pressede ham ikke. Han havde faaet nok for i Dag. Han var kommet med den faste Beslutning at gøre sit yderste for at bringe Englænderne og Inderne i venskabelig Forbindelse, saa de kunde lære at forstaa og sætte Pris paa hinanden.

Han fik pludselig en Idé, og et lille Smil fo'r over hans Ansigt. Han gik ind ved Siden af og kom straks efter tilbage med en Fodbold. For

„Beskidt Fyr — ikke?“ sagde Meredith.

„Ja, han vilde have godt af et Bad,“ indrømmede Carfax.

„Et Bad?“ gentog Meredith, „han trænger til at koges! Og ham kalder Folk for en „hellig Mand.“ En engelsk Sjoever er en Gentleman sammenlignet med ham. Her er et Bevis paa det, jeg har forsøgt at faa ind i dit tykke Hoved: Du vil aldrig faa dine Idéer proppet ind i disse Menne-sker. De kan være gode nok i Europa, men de duer ikke i Indien.“

Carfax betragtede tankefuldt den snavsede Skikkelse, som veltilfreds sad paa Hug, medens de sorte, funkende Øjne stirrede ud af et Filter af uredt Haar, indsmurt i Aske, som næsten skjulte hans Ansigt. Det var den første rigtige Fakir, han havde haft paa nært Hold, men han havde læst meget om disse Mænd, der for at vinde Frihed for deres Sjæle paa en uhyggelig Maade forsømte deres Kroppe. Og dette første Møde virkede ubehageligt paa een, som mente, at næst Gudsfrygt kommer Renhed.

Fakiren ignorerede fuldkomment de to hvide Mænd, — ikke saa meget som en Bevægelse af hans Pupiller røbede, at han havde bemærket deres Tilstedeværelse. Saa gik de videre.

Umiddelbart før dette Møde havde Carfax ivrigt betragtet og var i stigende Grad blevet fængslet af den brogede Mængde, som letfodet færdedes paa den haardtstampede Lerjord. For det var hans første Spadseretur i den store By,

ikke længe siden havde han spillet Centreforward paa et Førstehold hjemme i England, og med denne Bold for Tærne havde han ført sit Hold til mange Sejre paa vaade Baner og under graa Skyer. Her var der intet Græs, kun rød Jord, haard som Cement; og en bagende Sol vilde faa Sveden til at pible frem straks ved Starten. Men Carfax havde hørt om engelske Soldater, der havde holdt sig i fin Form i Indien, og ogsaa, at der var Skoler, hvor indiske Studenter var begyndt at spille Fodbold.

Han dannede et Hold af Foreningens Medlemmer og trænede dem med den samme Iver som Holdet hjemme i England. De spillede med Begejstring, men i lang Tid spillede hver Mand kun for sig selv, som om der ikke var andre paa Banen.

Carfax fortalte dem om Sammenspillet og fik dem til at forstaa, at kun hvis de spillede sammen, kunde de vinde.

Mængder af unge Indere flokkedes omkring Fodboldbanen, og det varede ikke længe, før de fik Lyst til at være med. Det var, hvad Carfax havde regnet med, og han havde snart lavet 6 andre Hold.

De spillede naturligvis barbenede, og Carfax var forbløffet over den Kraft, de med de nøgne Fødder kunde lægge i Sparket. Han arrangerede en Turnering mellem Holdene og smilede indvendig, da han Uge for Uge saa Merediths Spaadom slaa fejl. For paa Fodboldbanen forsvandt Kasteforskellen.

Hvor godt det vindende Hold var, kan forstaaes, naar man hører, at inden Pokalfinalen var forbi, havde en eller anden foreslaaet, at der skulde laves en Kamp mellem Vinderen og det

bedste af de engelske Soldaterhold. Da Idéen først var kommet frem, fik den ikke Lov at dø. Soldaterne diskuterede i Barakkerne og var ivrige efter at vise de letfodede Indere, at de kunde slaa dem. Og hver eneste Inder i Byen var lige saa ivrig efter at vise de fodboldelskende Tommyer, at de havde lært at spille Spillet ligesaa godt paa Maaneder som de, der havde dyrket det i Aarevis.

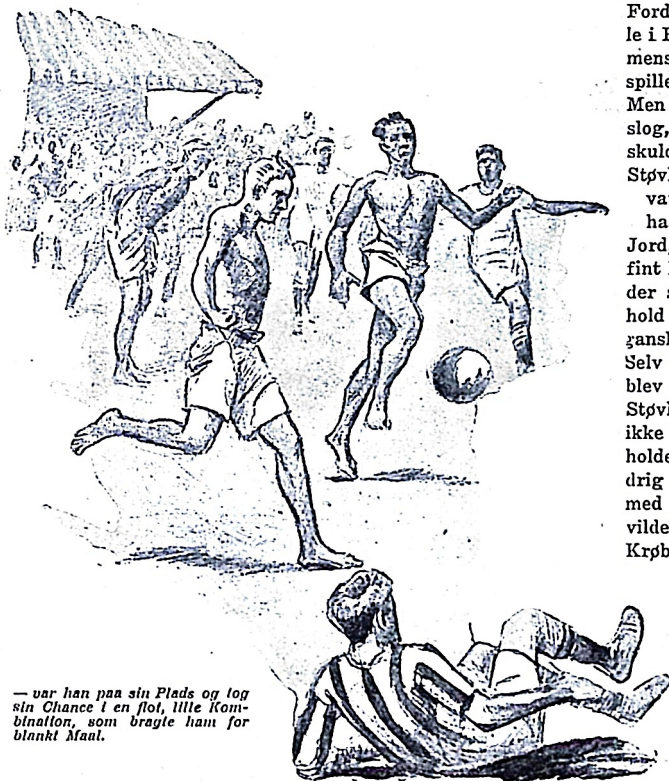
Det blev straks fremhævet, at det engelske

Hold havde en stor Fordel ved at spille i Fodboldstøvler, mens de Indfødte spillede barbenet. Men ingen foreslog, at Soldaterne skulde spille uden Støvler, for Banen var simpelthen haard, solbagt Jord, dækket af et fint Lag Grus. Under saadanne Forhold var Støvler ganske nødvendige. Selv om Inderne blev forsynet med Støvler, vilde det ikke rette paa Forholdene. Da de aldrig havde gaaet med Læderfodtøj, vilde de blive til Krøblinge efter 5

Minutters

Forløb.

Støvlerne gav Britterne en Fordel i Sparket, men de bare Ben gjorde Inderne til det

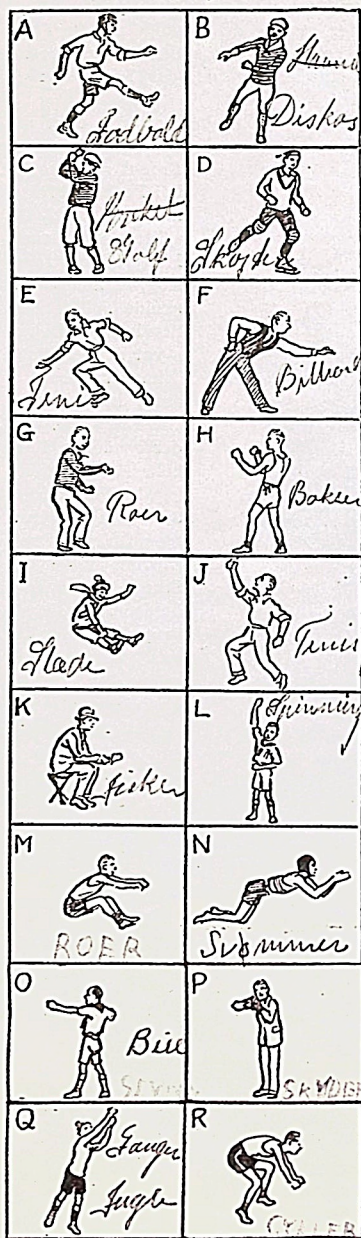
— var han paa sin Plads og tog sin Chance i en flot, lille Kombination, som bragte ham forbløffet Maal.

hurtigste Hold. Og tilsidst blev det bestemt, at Kampen mellem det bedste Soldaterhold og Vinderne af Pokalen skulde spilles med Støvler af det ene Hold, barbenet af det andet.

Efterhaanden som Dagen nærmede sig, steg Indernes Sejrschaab. Hver Træning forøgede Troen paa, at man i Davaputra, Centreforward'en paa det indiske Hold, havde en af Indiens fineste Spillere. Han var mere end en hurtig Løber og en førsteklases Maalskytte; han var Holdets Hjerne, den, der holdt sammen paa dem og fik dem til at spille sammen.

(Fortsættes Side 25.)

NY PRÆMIEOPGAVE

Hvad foretager disse Mennesker sig?

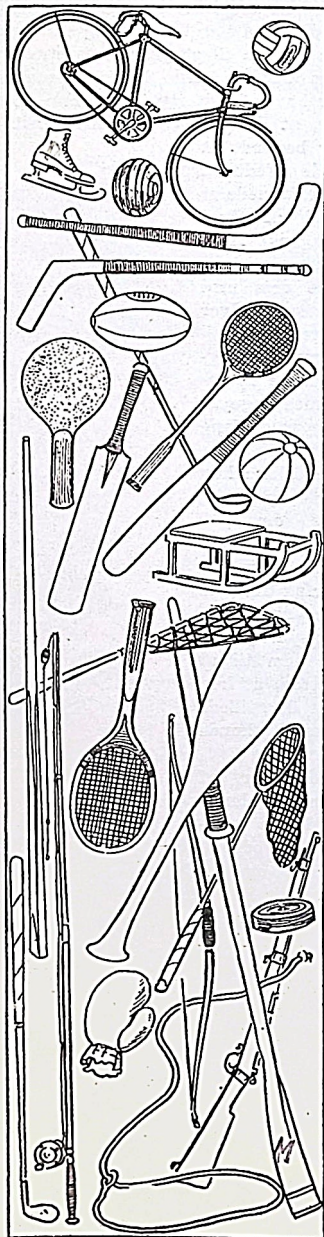
Her er 18 Mennesker, der hver for sig foretager sig noget forskelligt. Du vil straks se, at de alle driver en eller anden Slags Sport, men hvilken? Paa sidestaaende Billeder vil du finde en Mængde Sportsrekvisitter bl. a. de Rekvisitter, som de 18 Mennesker skal bruge. Prøv, om du kan kombinere dem. Løsningen skal affattes saaledes, f. Eks.: M. Roer — Aare.

Løsningerne maa være Spejdernes Magasin (Adr. Landsretssagfører Tage Carstensen, Vester-gade 26, København K.) i Hænde senest den 14. Febr. 1932.

Der udsættes forskellige Præmier, idet Antallet er afhængigt af Mængden af Løsninger.

Men i alt Fald er der fem gode Drengbøger som Præmier for de bedste Løsnin-
ger.

Red.

KORTFOTOGRAFERING FRA LUFTEN

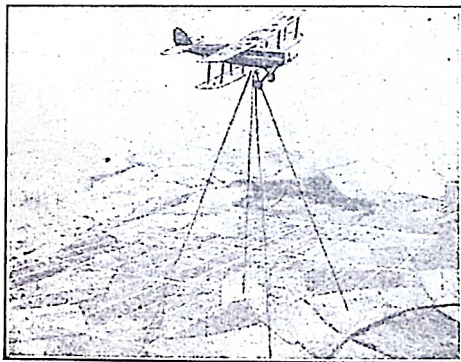
Luftfotografering.

Flyvningen har gjort store Forandringer i vort Liv, baade paa den ene og den anden Maade; først og fremmest ved den hurtige Transport af Passagerer, Post og Varer, som den muliggør. Flyvningen har ogsaa revolutioneret et andet, for den civiliserede Verden meget vigtigt Arbejde, nemlig Landopmaaling og Kortlægning.

Flyvemaskinen gjorde ikke blot Opmaalingen hurtigere, men den blev herved i mange Tilfælde bedre.

Til at begynde med benyttede man almindelige Maskiner, der var omdannet, saa de kunde opfylde de specielle Krav, som stillede til dem. Luftopmaaling udvikledes imidlertid i et saadant Omfang, at særlige Maskiner, bestemt til dette Arbejde alene, blev bygget, ligesom saadanne Ting som Kameraer og andre nødvendige Instrumenter konstrueredes til Luftopmaaling.

En af de sidst byggede Flyvemaskiner til Luftopmaaling er „Gloster A. S. 31“, som er bygget af Gloster Aircraft Co. i Gloucestershire. Lige for nylig blev en af disse Maskiner købt af „Aircraft Operating Co.“, et Selskab, som gennem mange Aar har specialiseret sig i Luftopmaaling, til

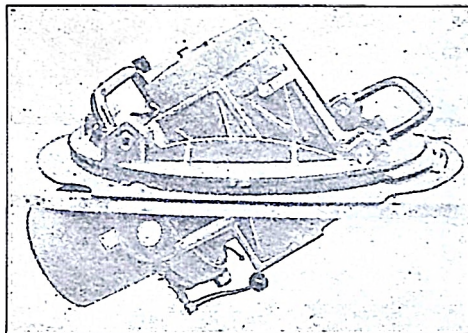

Et fotografisk Diagram, der viser, hvordan Fladerne bliver fotograferet saadan, at de gaar ind over hinanden, for at de bagefter kan sammenholdes.

Brug ved et stort og vigtigt Opmaalingsarbejde i Nord Rhodesia.

„Gloster A. S. 31“ er et Biplan, udstyret med to „Jupiter XI“ luftkølede Motorer, som hver udvikler 465 HK. Den er helt igennem af Metal, paa

Vinger og Krop beklædt med Duraluminium. Den har en Maksimumhastighed af 225 km i Timen; og den kan paa 25 Minutter stige 6000 Meter. Naar den flyver i en Højde af 1500 m med 185 km Hastighed, har den en Aktionsradius paa 925 km.

„Eagle“-Kamerat der bruges til Optagelse af Fotografier fra Luften.

Man har særlig haft Opmærksomheden henvendt paa Pilotens Kabine, som er anbragt til højre i Snuden paa Maskinen og udstyret med alle de nødvendige Instrumenter.

Fotografens Kabine lige bagved er forsynet med to „Eagle“-Kameraer af speciel Bygning, udført af Williamsen & Co. Et af disse Kameraer er monteret paa en saadan Maade, at det frit kan drejes i alle Retninger og kan sænkes ned igennem Gulvet, hvorved det kommer fri af alt, hvad der kan tage Udsigten. Ved Hjælp af de to Apparater kan der tages Billeder af to forskellige Steder samtidig.

„Eagle“-Kameraet er helt igennem automatisk og kan dirigeres og kontrolleres elektrisk. Der bruges Rullefilm, og med en eneste Rulle kan optages 100 Billeder med nøjagtig lige lang Tidsinterval, saaledes at de Billeder, der følger efter hinanden, danner et sammenhængende Kort, der rækker over en Distance paa 150—750 km. Paa hvert Fotografi bliver noteret den nøjagtige Tid for Optagelsen, den Højde Aeroplanet fløj i, Inklinationsvinklen med Jorden nedenunder samt forskellige Tal for Dato, det Aeroplan, der benyttes o. s. v.

M. Ø.

EN JØKELFÆRD

Af Már. Larusson.

Vi var syv Spejdere, der vandrede over „Langjökull“. Seks af de syv var Rovere, men den syvende var en lille 2. Klasses Spejder paa 13 Aar, — og det var mig. Vi havde den lettest

Den første Lejrplads.

mulige Oppakning, men naar dertil kom Proviant, Telt, Køkkengrejer og Redningslinier, blev det til en hel Del.

De andre kørte i Bil fra Reykjavik om Aftenen og tog mig op 63 km fremme ad Vejen til Geyser. Der var endnu 75 km at rulle, før vi Kl. 3,30 om Morgenens naaede de berømte Kilder. Vi sov trygt til Kl. 9 og spadserede derefter lige ud i et stort, primitivt Svømmebassin, der var støbt i Cement og lignede en aflang Æske; og i denne Æske blev Vandet fra de varme Kilder ledet ind.

Førend vi tog af Sted, hældte vi nogle Kilo Sæbe ned i en af de varme Springkilder, og den spruttede, saa det var en hel Fornøjelse.

Vi maatte nu lade Vognen staa, for Resten af Vejen kunde man kun ride. Der var to Dages Ridt fra Geyser til „Hvítávatn“ — otte Timer hver Dag —, men da der var nogle af os, som ikke før havde set „Gullfoss“, red vi for os selv, mens de andre tog i Forvejen. Vi havde meget Vrvøl med en Sadel, som vistnok var fra Stenalderen, men langt om længe naaede vi Vandfaldet. Det var pragtfuldt at se den mægtig store Elv styrte ned og forvandles til Skum i kogende Hvirvler.

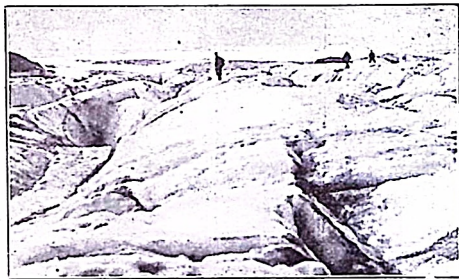
Da Hestene og vi havde hvilet os til pas, startede vi igen, og Humpret var fint, indtil vi pludselig opdagede, at der manglede een. Nogle holdt paa, at han var redet i Forvejen, andre at han var kommet bagud. Vi blev helt ængstelige og

red tilbage for at finde ham. Vi fandt ham i dyb og sund Søvn, dér, hvor vi havde holdt Hvil. Han blev rasket vaagen, og saa gik det i Galop over Stok og Sten for at indhente Forsinkelsen. Henad Aften traf vi de andre og naaede den første Lejrplads, der laa meget smukt paa en stor Græsslette ved Randen af en Tørvehytte, som Bønderne benytter, naar de om Efteraaret samler Faarene sammen.

Næste Morgen kom vi tidligt af Sted, og da vi havde redet et langt Stykke, kom vi til Færgestedet ved „Hvítá“. Dér havde vi en vidunderlig Udsigt, — „Langjökull“ laa skinnende hvid i Solen, „Hvítáfell“ tonede frem med sin Snekalot, bag ved laa „Bláfell“, lysstribet, og langt borte ragede „Kerlingafjöll“s vilde, forrevne Toppe op mod Himlen ved Siden af „Hofsjökull“, der lignede et Sølvskjold, — og i Horisonten skimtedes „Vatnajökull“ som en Taagemasse.

„Hvítá“ var her saa dyb, at Hestene maatte svømme over, mens vi selv roede med Bagagen og Sadlerne. Klokken blev 9, før vi naaede Lejrpladsen og kom til Ro.

Næste Dag var Hviledag, men to af mine Kam-

Oppe paa Gletcheren med de farlige Huller og Spalter.

merater og jeg gik til „Karlsdratt“, der er en Vig i „Hvítávatn“, for at fotografere, og her saa vi Birkekrat, Blomster og Græs vokse frodigt Side om Side med den iskolde Gletscher. Nogle Gange hørte vi Brag som af Kanonskud; det var Gletscheren, som sprængtes paa Vejen nedover.

Frid og Helgi havde lavet en Slæde af gamle Kasser, og det viste sig senere, at vi havde stor Nytte af den.

Kl. 8 om Aftenen drog vi af Sted op ad Fjeldet, og ved Midnat kom vi til Jøkelen, hvor vi

spiste vor Mad — og tog tykt Tøj paa, fordi der var stærk Frost her. Og saa startede vi ud over Sneen. Vi var delt i Hold, som skiftedes til at trække Slæden. Efter nogle Timers Forløb stod Solen op. Vi saa, hvorledes Himlen blev mere og mere grøn, derpaa rød og gul, ja, fik alle Spekterets Farver, og lige saa ofte skiftede Fjeldene og Sneen Farve. Det var ubeskriveligt smukt.

Klokken 4 om Morgenen kom vi til en øde Fjeldtop; den havde intet Navn, og derfor kaldte vi den „Skåtahnuk“ eller Spejdertoppen. Her slog vi Lejr, drak Kakao og hvilede os i et Par Timer.

Ved Syvtiden tog vi Sigte, og saa gik det løs i Retningen mod „Eiriksþjókkull“. Vi kom nu ind i et meget farligt Omraade med store Spalter, dækket af Sne. Hvert Skridt kunde i Virkeligheden betyde Døden. Det var nogle frygtelige Timer. Endelig kom vi til et Sted, hvor vi kunde slaa Teltene op. Lejrpladsen var en øde Dal mellem to Søer med nogle spredte Græstotter i den størknede Lava. Vi spiste 10 Pølser hver og krøb i Soveposerne; efter at have vandret i halvdelen af Døgn.

Næste Dag drog vi ned til Bygden til den Gaard, som kaldes „Kalmandstunga“, og alle Gaardens Folk kom ud for at byde os Velkommen.

Her blev vi i nogle Dage for at undersøge flere store Grotter, som findes i Nærheden. Den største af dem kaldes „Surtshelli“, og den er omtrent 166 m lang. Hulen er dannet under et vulkansk Udbrud længe inden Islands Landnæstid. Vi maatte selvfølgelig have Lygter med, naar vi udforskede Grotten, som var mørk som Kul.

Det fortælles i de islandske Folkesagn, at en Bande Fredløse i gamle Dage holdt til i „Surtshelli“, hvor de levede af at røve Faar i Omegnen. Endnu i Dag kan man se Spor af, at Hulen har været beboet, idet der er tydelige Mærker efter Ildsteder, og hist og her findes Bendinger. Hulen har faaet Navn efter Jætten Surtur, som ifølge Sagnet kom ridende Syd fra og brændte hele Jorden op. Han har været anset for den underjordiske Ilds Gud, og det er derfor forstaaeligt, at den vældige Grotte i Lavamassen har faaet Navn efter ham.

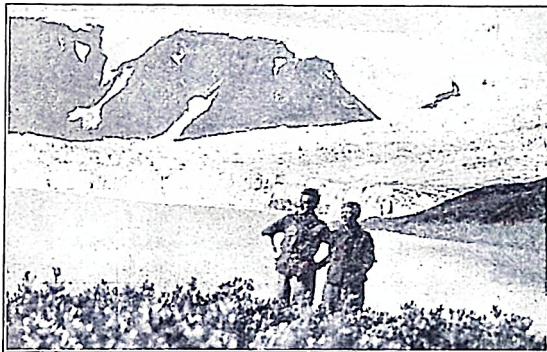
Om Aftenen besøgte vi denne eventyrlige Ver-

den, hvor Mørke og Kulde raader hele Aaret, men hver Dag, saalænge det var lyst, arbejdede vi i Lavaen med at fylde Huller og Spalter med store Blokke. Disse Fordybninger er fremkommet, da Lavaen for Tusinder af Aar siden størknede, og de er saa store, at Faarene hvert Aar omkommer i Snesevis ved at styrte ned.

Før vi drog videre, foretog vi en Opmaaling og Kortlægning af en mindre Grotte, som stod i Forbindelse med den mægtige Hule, som jeg tidligere har fortalt om. Denne Grotte, der aldrig før har været opmaalt, var ogsaa meget smuk, den havde store Stalakitter og var fuld af Is-søjler. Det er kun ganske kort Tid siden, at den Grotte er blevet opdaget.

Vi var nu paa Hjemturen og vandrede i herligt Vejr gennem meget smukke Landskaber. Paa alle Gaarde blev vi venligt modtaget, og ved „Fljótss-foss“, en lille Elv, slog vi Lejr. Der var saa skønt, at det var umuligt at beskrive det. Paa begge Sider af Elven var der mands-højt Birkekrat.

Græsset var blødt og friskt lige til at lægge sig i. Vi havde et Lejrbaal om Aftenen, og det

Vore to Førere — og et smukt Landskab.

var vidunderligt at sidde omkring Ilden og tale om de spændende Oplevelser eller stirre ind i Gløderne. Det var helt vindstille, og Gnisterne steg højt op mod den lyse Sommerhimmel, før de slukkedes. Der var en egen Stemning over os alle, fordi det var den sidste Aften i Lejren. Vi var baade vemodige, fordi det hele var snart forbi, og glade, fordi vi havde haft en herlig Tur sammen. For Resten er det ikke ofte, at man kan have Lejrbaal paa Island, eftersom der er saa sparsomt med Brænde. Vi har jo ikke Skove med store Træer.

Før vi drog af Sted fra denne dejlige Lejrplads, badede vi i Elven, som var meget kold, men det var alligevel rart, for man blev meget hurtigt vaagen.

— Og saa mødte vi endelig vor gamle Bil, som i Løbet af 12 Timer bragte os tilbage til vore egne Jagtmarker.

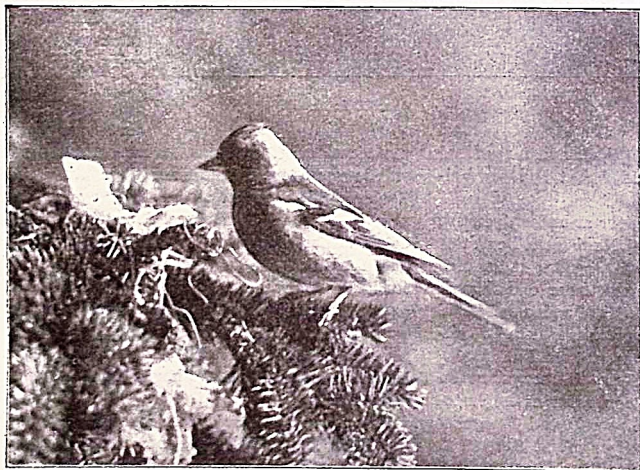
Det var en Tur rig paa Oplevelser, baade farlige og ubehagelige, smukke og interessante, — men det var en vidunderlig Tur!

Már. Larusson.

Tornsanger fodrer Unger i Krattet.

Det er ganske lavt i Brombær eller Tjørn, at Tornsangeren fletter sin lette, spinkle Rede af tørre Græsstraa og Skærmpflanternes Stængler. Kommer man i Nærheden, snærrer Fuglen „tæk tæk“. Men ellers smutter den tavs ind i Skjuleet og fordeler i flere Næb den lille Klump Insekter, som den har fanget ved Hegnets Solside.

Bogfinke paa Fodringsplads.

Fra sidste Sommer, da Bogfinken fyldte Højskoven med sit gjaldende, frimodige Slag, indtil den kommende Sommer, da den skal finde den gamle Yngleplads og igen fylde sit røde Bryst med friske Toner — lever Bogfinken et trangt Liv i Skovbunden, hvor Frø og Bog forsvinder mellem Blade og Jordknolde eller paa Veje, hvor kun faa Heste efterlader gode Gødningshobe, eller i Haver, hvor Busketterne kun graves alt for omhyggeligt, til at den kan finde Ukrudtsfrøene. Alle Dyrevenner maa hjælpe den ved at strø Frø ud og lægge Tælle paa Grenene af det gamle Juletræ.

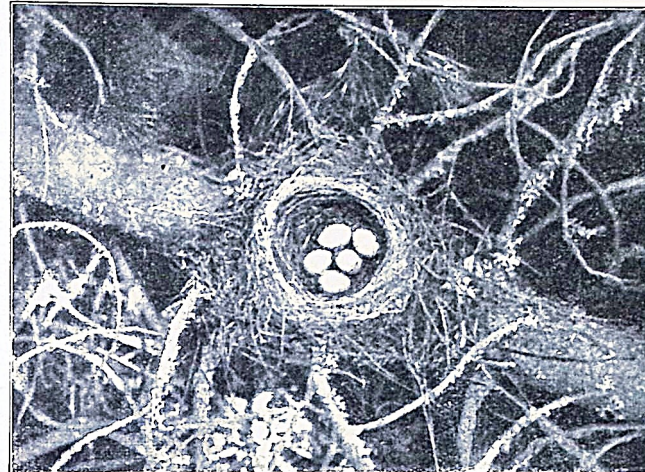
FUGLE-FOTOS

En af Danmarks mest fremragende Fuglefotografer, Ornitologen P. Skovgaard, Viborg, har overladt Spejdernes Magasin disse fortræffelige Billeder, hvortil cand. Halvdan Lange har leveret Teksten. — Ganske vist er det meget vanskeligt at fotografere Dyr i Naturen, men det er uhyre spændende, og det er Synd, at Spejdere ikke i større Grad forsøger at yde noget paa dette Felt.

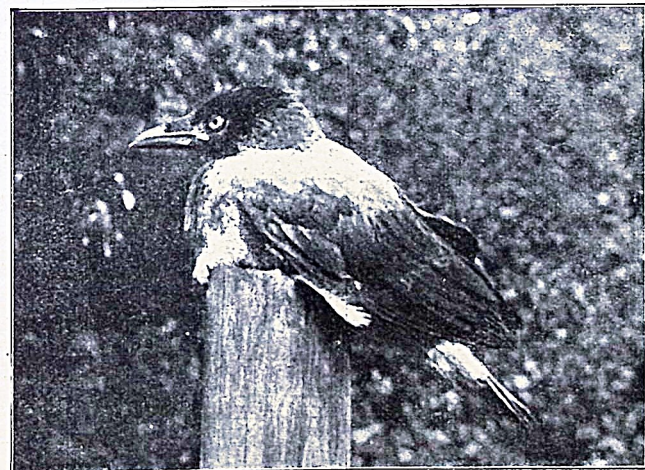
En Spætterede.

Man ser i den haarde Eggestamme et cirkelrundt Hul. Enhver véd, at Spætten selv har hugget dette og den dybe Rede ved Hjælp af sit Næb; men det har kostet den Umage, som et gammeldags Stykke Haandværk. Der maa være Unger derinde, thi den gamle Fugl ses paa Billedet paa Stammen med Føde i Næbbet, hoppende opad med en glidende, huggende Bevægelse, lige til den naar Indgangshullet og vipper forover derind. Den har 6—8 skrigende Unger.

Solsortrede i en Kvasdyng.

Ved forsigtigt at fjerne de Grene, som laa øverst i Kvasdyngen, har man faaet Solsortens Rede frem i Lyset. Den sorte, jordfarvede Kirkegaardsfugl, Solsorten, bygger af Rødder og nedfaldne Kviste en bred Skaal, kliner fugtig Jord ind i og udfører sluttelig med fine, bøjelige Jordrødder et Underlag for Æggene. Der er ofte 5 brun-grønne Æg.

Krageunge soler sig.

Allerede i Maj ser man, at Krageungerne har forladt den sikre Bolig højt i en Grenkløft, som de gamle byggede i April af Kviste, Rødder, Uld og Kohaar. I Udkanten af Skoven venter de 5 Spøkende hver paa sin Post, undertiden hoppende i Flok efter de voksne. Snart kommer disse besindigt tilbage til dem og fodrer dem af Købeposen med Larver, Biler, Fugleæg, Museunger o. a. Da bliver Ungernes lidt slørede Blik klart, deres graa Hals fremstrækkes halvt tilbagetrasket, deres blaa sorte Vingerrisitrer paa den graa, brede Krop, de sænker sig lidt i Hælene og modtager med svage, gurlende kra-Lyde deres Føde.

Fra Divisionerne

XVI. AARG.

FEBRUAR

MCMXXXII

2. Østerbro Tropp.

En 10-Aars Fødselsdag.

Den 20. November 1931 fejrede 2. Odense Tropp 10 Aars Stiftelsesfest paa Park Hotel i Odense.

I Festen deltog alle Spejderne, deres Forældre og Repræsentanter fra Division og Kolonne.

Troppen underholdt Gæsterne den første Time med forskellig Optræden.

Medens der blev dækket Kaffe-bord i Festsalen, afholdtes der Forældremøde, hvor der bl. a. blev meddelt, at Troppen har faaet skænket en Grund ved Slukefter til en Troppshytte.

Ved Kaffebordet blev Troppen lykønsket af mange Talere, og inden Festen sluttede havde Forældrene tegnet sig for ca. 700 Kr. til Troppshytten. Humøret var selvsagt højt blandt Spejderne ved Tanken om Arbejdet med Troppshytten til Foraaret.

Under Festen indløb der flere Telegrammer saavel fra Udlandet som fra Indlandet.

Chr. Bro.

Brandværns-Kursus.

1. Københavns Division lader i Februar og Marts Maaned afholde et Brandværns-Kursus og indbyder herved virkelig interesserede Spejdere fra hele Byen til at deltage.

Kursuset afholdes under Ledelse af Hr. Brandinspektør cand. polyt. J. Bækgaard, Overassistent i Falcks Redningskorps G. Larsen, Assistent S. Jacobsen og undertegnede.

De 1ste og 2den Klasses Spejdere, som ønsker at deltage, maa skriftlig meddele mig dette senest d. 8. Februar.

I Anmodningen om Deltagelse anføres Navn, Adresse, Alder, 1ste eller 2den Kl. Spejder, samt din Troppsførers Anbefaling og Underskrift.

Da det kun er et begrænset Antal Deltagere, der kan være med i et Kursus, henstilles det at anmelde sig rettidigt.

Første Mødeaften bliver Onsdag d. 10. Februar Kl. 20 pr. i Kælderen Gl. Torv 24 (Indgang fra Porten). Andet Møde Torsdag d. 18. Februar og tredje Mø-

de Fredag d. 26. Februar. Programmet for Marts Maaned vil senere blive meddelt Deltagerne.

Det bemærkes forud, at den Deltager, der ikke møder præcis, vil blive udelukket fra Kursuset.

Al Henvendelse dette Kursus angaaende sker til

Sven Fritzsche,
Hauchsvej 15, Kbhvn. V.

Et flot Signalhorns-Orkester.

burde der altid være i Spidsen for en stor og god Tropp. Det ser godt ud, giver Fart og Flugt over Marchen og virker samlenen paa Spejderne.

Der oprettes derfor nu to Kursus, et for Trommeslagning og et for Signalhorn. Undervisningen, der ledes af uddannede Lærere, foregaar hver Tirsdag for Trommeslagningens Vedkommende hos Hr. Carl Torp-Laurson, I. E. Ohlsensgade 19, 4. Sal, og for Signalhorn paa Søspejderstationen, Sundkrogsgræde (ligeoverfor Studenternes Roklub). Prisen for Deltagelse er Kr. 2,50 pr. Maaned for hvert Kursus, der varer 3 Maaned og Indmeldelse modtages den første Øvelsesaften Tirsdag den 9. Februar Kl. 7.

Alle Spejdere i København og Omegn har Adgang til at deltage i Undervisningen, og man behøver altsaa blot at møde den første Undervisningsaften medbringende Instrument og melde sig ind.

E. Dahl.

Svendborg Troppene

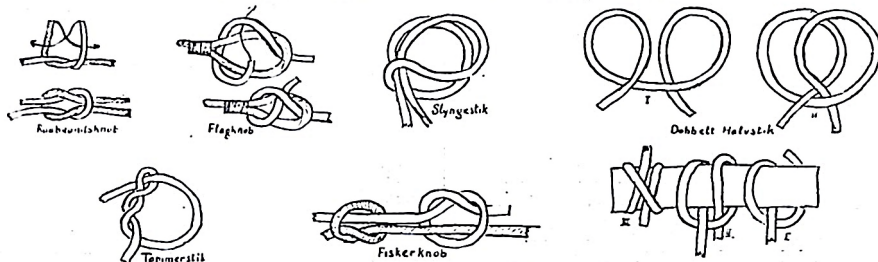
har haft et godt Aar med mange gode Øvelser og Konkurrencer. En af Troppene har fejret sin 3 Aars Fødselsdag med et knippegodt Orienteringsløb; efter Løbet var der Spejderbal.

Nytaarsdag holdt Troppene Parade paa Torvet og marcherede derefter til Breininge Kirke i Sne, Frost og Sol.

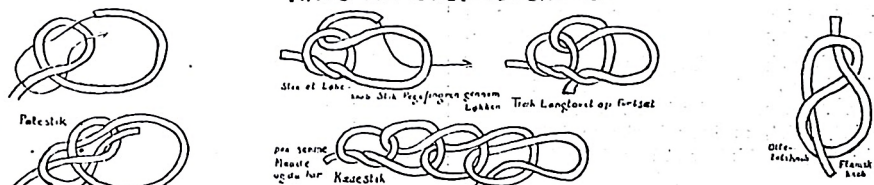
E. O.

Instruktions Tavle VI

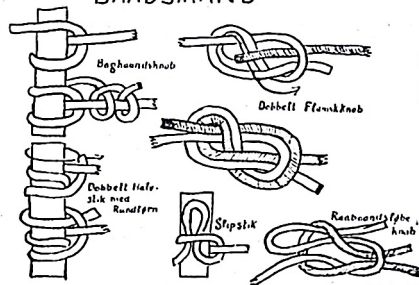
• KNOB TIL SPEJDERPRØVEN •

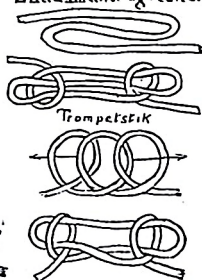
KNOB TIL II KLASSESPRØVEN •

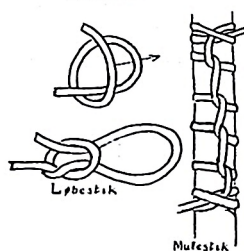
BAADSMAND -

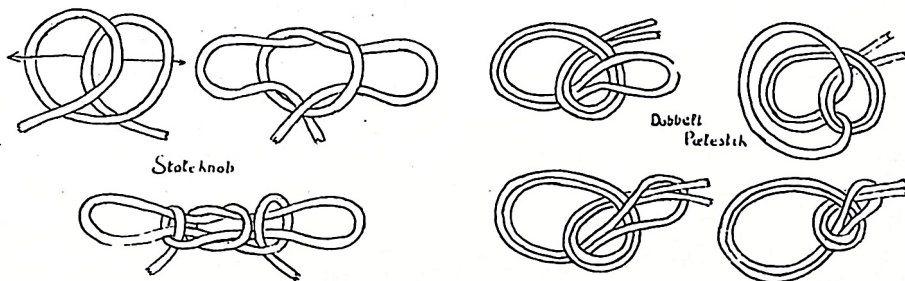
Badsmænd og Pioner

PIONER

BRANDVÆRN

DANNYS FLOK

Oversat af Aage Jørgensen.

II. En Robin Hood-Leg.

Efter en Nats Regn blev det dejligt Vejr, og Ulvene stillede Klokken 2 og lagde deres Sager til Theen i Hulen, (da de efter Turen skulde have The og i Tilgift en Historie).

De legede Robin Hood. Brune Bande var Robin Hood og hans muntre Mænd; de havde hver tre Stykker Uldtraad bundet om Armen; de maatte skjule sig eller løbe, slaas eller gøre, hvad de vilde for at undgaa Kongens Mænd. Naar en var blevet fanget, og det brune Garn var rykket over, betød det, at hans Taske med Vildt var blevet taget, han fik Lov at løbe. Hvis den grønne Traad blev revet over, betød det, at han var saaret. Hvis den røde Traad blev rykket over, betød det, at han var blevet skudt lige i Hjertet og ikke maatte deltage mere. Graa Bande var Kongens Mænd. De forfulgte de fredløse en halv Time. Saa blæste Danny i et Horn, og de samledes alle for at se, hvor mange fredløse, der var usaarede, hvor mange levende, og hvor mange, der havde deres Jagttaske i Behold. Derefter fik Kongens Mænd Uldtraade om Armen, og de bar paa Kon-

Naar Nøden er størst, er Hjælpen nærmest.

gens Skatte; de fredløse jagede dem i en halv Time.

Det var en storartet Leg, fordi man kunde søge Ly i Skoven og gemme sig bag Træer og Bregner eller klatre op i Træerne; eller man kunde løbe ud paa det aabne Land og faa sig en god Løbetur, der endte med voldsomme Slagsmaal; eller man kunde gemme sig i Laderne eller de tomme Stalde og se Kongens Mænd gaa intetanende forbi én og søge paa alle de gale Steder.

Efter fire halve Timers Forløb var der kun een Ulv, der ikke var blevet fanget eller havde mistet et Stykke Uldtraad. Ingen kunde forstaa, hvorledes det altid lykkedes ham at undslippe; og det var saa meget mere forbavsende, som denne Ulv ikke var andre end Mop. Mop var ikke det lyseste Hoved i Flokken, ej heller særlig hurtig til Bens. Han maatte have fundet et storartet Skjulested, som ingen kendte. De spurgte ham, men han vilde ikke sige det. Han blev helt indbildsk og begyndte at prale lidt. Til sidst sagde en af Ulvene: „Jeg tror, han gemmer sig udenfor Grænserne.“

Danny saa hurtigt paa Mop; men Mop for op og sagde: „Paa min Ulvære, det gør jeg ikke;“ hans Øjne stod stive af Iver, og hans Ansigt var blegere end sædvanlig.

I maa vide, at før Mop blev Ulv, havde han haft ikke saa lidt af Abefolkets Manerer, havde ofte fortalt Skrøner og sommetider prøvet paa at snyde i Legene. Men siden han var blevet Ulv, var han selve Ærligheden, og Danny stolede paa ham fuldt saa vel som paa nogen anden Ulv i Flokken.

„Storartet, Moppe, jeg tror dig,“ sagde han, og Mop var lettet.

„Næste Gang vi kommer, skjuler jeg mig der igen,“ sagde han, „og ingen vil nogensinde kunne finde mig.“

„Tror du, vi maa komme igen, Danny?“ sagde Bandeførerne.

„Ja, jeg er vis paa, Lady Bristleback vil give os Lov,“ sagde Danny, „fordi vi har holdt os paa de Steder, hvor vi fik Lov, og endogsaa har hjulpet hende. Det lader ogsaa til, at Gartneren kan lide os.“

Flokken jublede af Glæde: Hver Lørdag! og

maaske giver hun os Lov at slaa Lejr; den er fin, Dreng! og de slog Kolbøtter af Glæde.

Paa Hjemvejen mødte de en af deres gode Venner; Fører for Pigespejdere; hun havde lige sagt Farvel til sine Spejdere. Ulvene holdt meget af hende; Brune Ugle kaldte de hende; de styrtede mod hende som vilde Ulve paa Byttet; og de fortalte hende om Øvelsen, alle i Munden paa hverandre. De stod i en Klynge midt paa Vejen, da Mac kom farende paa sin gamle Cykle. „Danny,” sagde han, „Doktoren vil tale med dig omgaaende; der er hændt en Ulykke paa Gammels Gaard 10 km herfra; det tager ham for lang Tid at ride, saa du skal køre ham dertil.”

Ulvene saa meget skuffede ud. Ingen hyggelig Ild og The — ingen Historie.

„Naa — en Ulv smiler!” sagde Danny, der var lige saa skuffet som de.

„Det var kedeligt, Dreng!” sagde han, „men først ens Pligt, ikke sandt!”

Brune Ugle saa med Beundring paa Smilet hos Ulvene, der skjulte deres store Skuffelse; og hun tænkte paa, om hendes Piger vilde have taget det saaledes. Saa fik hun en Idé.

„Hør!” sagde hun til Danny, „jeg har ikke noget at gøre i Aften; skal jeg gaa med Drengene til Hulen og hjælpe med at lave The og fortælle en Historie?”

„Ja — ja — ja,” raabte Ulvene og flokkedes om hende og glemte i deres Glæde ganske at være beskedne og ærbødige. „Jo, Danny, lad hende!”

„Det vilde være vældig pænt af Dem,” sagde Danny, „mange Tak. Bandeførerne vil vise Dem til rette. Jeg maa af Sted nu.”

Ulvene hilste og raabte Farvel; Danny tog den gamle Cykle og forsvandt. Ulvene gik glade til Hulen.

Vi kan ikke her fortælle om alle de Løjer, de havde med at tænde Ild og med at aabne for deres Pakker med Brød og Marmelade. Brune Ugle gik til Bageren og købte sig noget til Theen og en svulmende Pose Æbleskiver til Ulvene.

Efter The sad de alle rundt om Ilden i en fornøjel Klynge med Brune Ugle i Midten. De talte alle og lavede et farligt Halpøj, saa hun sagde: „Der var en Gang et gammelt, gammelt Sted, bygget paa Cornwalls Klippekyt.” Ulvene holdt inde med Støjen, og der var Dødsens stille; Ildskæret dansede i Stuen, og Brune Ugles Stemme lød sagte og stille og var rar at lytte til. „I dette Slot boede to Folk — en gammel, kroget Mand, som nogle Folk troede, var en Troldmand, og en høj, lyshaaret Dreng —.” Hver eneste af Ulvene var langt borte og lyttede til Havets Brænding mod Klipperne, og troede sig i den lys-haarede Drengs Sted. Det var en meget spæn-

dende Historie, der fik en til at holde Vejret af og til, og den varede temmelig længe.

Men til sidst var den færdig, og det lykkedes Brune Ugle at komme ud af Mængden af Ulve for at hjælpe Bandeførerne med at tænde Lys. „Nu skal vi sige Godnat!”

„Skal vi give Dem et Ulvehyl?” sagde Sam.

„Aah ja, gør det!” sagde Brune Ugle.

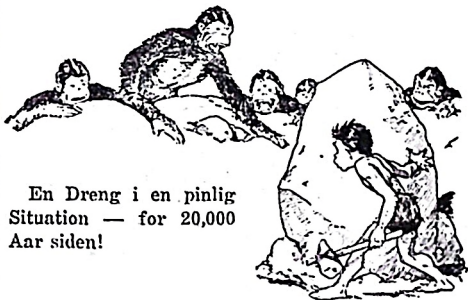
De lod Handling følge paa Ordene. Det gav et Sæt i hende; det lød højere, end naar Pigespejdere raabte. Hun takkede dem og sagde, hun vilde gerne komme igen en anden Gang for at fortælle Historier for dem, da der hændte noget frygteligt.

(Fortsættes).

Paa Bytur med 5. Ø.

Søndag Morgen fulgte jeg med to af mine Ulvekammerater ned til Lokalet, hvor vi skulde være Klokken 10. Saa marcherede vi ind til Raadhuspladsen. Undervejs var vi inde at se det store Jern- og Betonhus „Vesterport”. Da vi var kommet ind til Raadhuspladsen, mødte vi Ørnene. Inde paa Raadhuspladsen løb vi rundt i Dragespringvandet, indtil vi skulde gaa. Derefter gik vi igennem Raadhushaven ned til Hovedbrandstationen. Der var vi inde at se alle Brandsprøjterne og Ambulancen. Saa var vi oppe paa Museet, hvor vi saa en Model af Kong Georgs Palæ og Modeller af flere Stiger, bl. a. var der en Model af en original Dampsprøjte, der kunde rigtig gaa. Derefter skulde vi ned til Ørstedsparken for at fodre Svanerne. Men før vi gik fra Brandmændene, gav vi dem et Tjikkerlikker, hvorefter vi skiltes fra Ørnene. Paa Vejen var vi ovre hos min Onkel, der en Conditor, for at købe noget Brød til Svanerne; han havde ikke noget, men derimod fik hver en Kage, og derpaa fik min Onkel ogsaa et Tjikkerlikker. Da vi havde fordrat Svanerne, gik vi hjem til Lokalet, hvor vi spiste og drak Te med Basser. Saa lavede vi Boldnet og Kurve.

Toben.

En Dreng i en pinlig Situation — for 20,000 Aar siden!

Redaktøren siger—

William Petereit

hedder en „Spejdervagabond“, som for Tiden rejser i Sverrig. Han udgiver sig for lithauisk Spejder, men dette er Usandhed. Der maa ikke ydes ham nogen Bistand, idet der fra det internationale Bureau er udsendt Advarsel imod ham.

Sommerens Lejre.

Norsk Spejdergutt-Forbund afholder i Tiden 6. Juli—14. Juli en stor Landslejr ved Mandal. Vi har faaet Indbydelse til at deltage med 2 Grupper à 20 Mand. Prisen for Deltagelse i Lejren bliver 14 Kr., hvortil naturligvis kommer Rejse. Deltagerne medbringer selv Lejrmateriel.

Troppe, som maatte have Lyst til at repræsentere Korpset ved denne Lejlighed, bedes snarest muligt sætte sig i Forbindelse med Korpskontoret.

Det hollandske Spejderkorps arrangerer i Tiden 2. Aug. til 12. Aug. en stor, international Lejr i Nærheden af Haag. Prisen bliver 12 \$ for Deltagere under 17 Aar og 14 \$ for Deltagere over 17 Aar, men heri er ogsaa inkluderet Rejse i Holland. Dertil kommer altsaa Rejse fra Danmark til den hollandske Grænse. Under Lejren vil der blive Lejlighed til mange Udflugter, saaledes at Spejderne kan faa et Indtryk af Landet.

Det er ikke muligt i Øjeblikket at sige noget om, hvad selve Rejsen vil koste, eftersom det afhænger af Deltagerantallet.

Troppe eller enkelte Spejdere, som gerne vil deltage, maa snarest meddele Korpskontoret dette.

Spejdernes Magasin, Febr. 1928

ønskes til Købs for 50 Øre. Henvendelse til Redaktøren.

Jule- og Nytaarsønsker.

Korpset har faaet en Mængde Hilsener fra Spejdere i Udlandet. De gælder jo alle danske Spejdere, hvorfor jeg hermed giver Navnene paa dem, der har tænkt venligt paa os: Mr. N. Kann, Spejderchef i Estland, Sekretær Rautsman, Estland, Viscount M. Mishima, Japan, Waldpfadfinder Jugendbund, Tyskland, Mr. Ernst Trachsel, Schweiz, Rover Fred. Storker, Luzern, Franz Moser, Schweiz, Jugoslaviens Spejdere, Eberhard Plewe, Tyskland, Eclairveurs Unionister de France, Dr. Svojsik, Spejderchef i Czekoslovakiet, Edgar Dounsorf, Riga, den svenske Vicespejderchef,

Skibsreder Pahlsson, Boy Scouts af Japan, Hr. Hugo Paalmann, Estland, Hr. Heinz Bercowitz, Tyskland, Rumæniens Spejdere, Lithauens Spejdere, Portugals Spejdere, K. F. U. M. Spejderne i Danmark og Lord Robert Baden-Powell of Gilwell.

Nye Bøger.

Der er endnu mange lange Aftener, hvor det er rart at have en god Bog at underholde sig med. Her er nogle anbefalelsesværdige Bøger:

Min Ven Katten af Paul Eippert. Jespersen og Pios Forlag. Fotografier af Redda Walter. Oversat af Hans Hvass.

Bogen er skrevet i et morsomt og letfatteligt Sprog og vil være til stor Glæde for alle Katteinteresserede og -Venner. De mange usædvanligt smukke Fotografier fordobler Bogens Værdi.

Verdensrummets Gaader af C. Luplau Janssen. Jespersen og Pios Forlag.

Stjernehimlen og Verdensrummet bag Stjernerne pver stor Tiltrækningskraft paa de fleste Menneskers Fantasi. Hører du til disse Mennesker, skal du læse denne Bog af C. Luplau Janssen. Titlen er lidt misvisende, for Bogen giver flere Forklaringer paa Gaader end den opstiller Problemer, men det gør den ikke mindre interessant for os, der kun har lidt Viden herom. De nyeste Teorier og Opdagelser fra 1931 er medtaget, og dette gør i særlig Grad Bogen læseværdig.

20 Aar paa Holdet af Michael Rohde. Gyldendals Forlag.

Det er den første rigtige Fodboldbog, som er udkommet her i Landet, og den fortæller instruktivt og interessant om Sporten til daglig og de afgørende Landskampe. En Bog for alle Fodboldspillere, mere fængslende end de fleste Romaner.

William Erobreren af Rich. Crompton. Dette er sidste Bind i Serien om den kaade Spilopmager. En fornøjelig og harmløs Bog, som vil mere 13—14 Aars Dreng.

Dyr i Kamp af Johs. Terkelsen. Jespersen & Pios Forlag.

Denne Bog vil ogsaa interessere Naturvenner

med sine spændende Beretninger om de ubarmhertige Kampe, der udspilles mellem Dyrene.

Pingvinen af Cherry Kearton. Jespersen & Pios Forlag.

Denne herlige Beskrivelse af Pingvinernes Privatliv bør læses af alle Dyrevenner. Der er Masser af ypperlige Fotografier, som Forfatteren har taget under sit Ophold paa den lille Ø i Sydhavet, hvor der paa visse Aarstider lever indtil 5 Millioner Fugle. Den danske Oversættelse er tilegnet Robert Storm Petersen, „Pings Far“.

Hvide Ørn af Gabriel Ferry. Gyldendals Forlag. — Dette er en meget spændende Indianerfortælling fra Mexiko. Den handler om en spansk Adelsmand, som udruster en Ekspedition til en farlig Bjergegn, som er rig paa Guld. Han møder mange Eventyr, dels under Kampe med Apacheindianerne og dels i Kapløbet om Guldet med 2 hvide Jægere, der har slaet sig sammen med en gammel Fjende af Spanieren.

En indviklet Juleopgave.

Denne lille Spøg lod til at have moret Læserne, at dømme efter det meget store Antal Løsninger, som indkom. — I Billedet fandtes ialt 35 Genstande, nemlig:

Juletræ i Potte.	Cigaret.
Kurv med Figener.	Pibe.
Nissehue.	Grammofonplade.
Dadelæske.	do. i Hylster.
Banan.	Julestrømpe.
Æble.	Maske.
Pære.	Næse.
Appelsin.	Kinesisk Lygte.
Knallert.	Stor, flad Kasse.
Serviet i Baand.	Nøddeknækker.
Marmeladeglas.	Trompet.
Paranød.	Vinglas.
Ballon.	Ølglas.
Serpentine.	Vandglas med Vand.
Fløjte.	Festtelegram i Mappe.
Mistelten.	Tændstikæske i Etui.
Ring med Kristtjørn.	Fad med Juletærte.
Cigar.	

Der var saa mange udmærkede Løsninger med over 30 fundne Genstande, at det var nødvendigt at forøge Antallet af Præmier. Her er Listen over Præmietagerne:

- Chr. Ulrich Lauritzen, 1. Sct. Jacob — 1 Rulle Film og 2 Pakker Kopipapir.
Svend Danner, Erik Menveds Trop — 1 Rulle Film og 1 Pakke Kopipapir.
E. H. Zethner Møller, Erik Menveds Trop — „I Kano gennem Labrador“.
E. Møller, Aalborg Spspejdertrop — „Klokken i Skoven“.

Richard Jespersen, De døvstummes Trop — „Nyboderdrengen“.

Kai R. Zester, 1. Holte — 2 Ruller Film.

Alf. Andersen, 6. Østerbro — 2 Ruller Film.

Aage Christensen, 1. Sct. Jacob — Snitværktøj.

Villy Laursen, 2. Struer Trop — „Degnens Søn“.

„Bjørneungerne“ af „Gjøgnerne“ — 2 Ruller

Film, 1 Stk. Snitværktøj, „Hvide Ørn“, „Den

Fredløse“, „Peter Langfart“, „Stendyssens

Hemmelighed“.

Tage Uhrskov, Chr. IV. Trop — Snitværktøj.

Viggo Wulff Rasmussen, 2. Aabsalon — „20 Aar paa Holdet“.

Knud Brix-Pedersen, „Birkebeinerne“ — Snitværktøj.

Henning Brandtmar, „Gjøgnerne“ — „S. O. S.“.

Ivar Munch Hansen, 6. Vesterbro — Snitværktøj.

Børge Thygesen, „Gjøgnerne“ — Lommebog for Skoleelever.

Hans Nielsen, 1. Haderslev — Snitværktøj.

Aage G. G. Hansen, Næstved — „Med Briggen efter Dollars“.

Høgepatruljen, 2. Aabsalon — „William Erobreren“ og Snitværktøj.

Erik Bløcker, 1. Haderslev — 2 Ruller Film.

Carl Johan Rasmussen, Hellig Anders Trop — 2 Ruller Film.

Josva Tschuriloff, 1. Sct. Georg — 2 Rl. Film.

Kai Erik Hansen, 1. Korsør — „Juleferie“.

Aa. Thorsen, „Skjoldungerne“ — „13 Aar“.

Aage Christensen, 1. Sct. Jacob — „I Polarisens Skruestik“.

Père J. Jacobs.

Danske Spejdere bør vide, at en af de mest kendte Spejderchefer, Lederen af „B. P. Belgian Scouts“, Père Jacobs er afgaaet ved Døden i November Maaned forrige Aar.

Père Jacobs var et fremragende Medlem af den internationale Komité.

Kent-Spejdernes Indbydelse.

Endnu er der ingen, hverken enkelte Spejdere eller Patruljer, som har ønsket at rejse til Lejren ved Maidstone fra 30. Juli til 7. Aug. Lejren var omtalt i Decbr. Nummeret under Biks.

H. LARSEN

Kolonial — Kaffe — Konserver

VESTERVOLDGADE 104

— Tlf. 5883. —

Livet er kun Tanke — siger Coleridge. Plej derfor din Tanke, som du plejer dit Legeme, thi gennem vor Tanke danner vi vor Karakter. Tanken er det, som højner eller fornædler, og det burde staa med Ildskrift for alles Bevidsthed: Tanker er Ord, Tanker er Gerninger.

Tænk Ro, og du spreder Fred, følg Uro, og du saar Disharmoni.

Ja, find Reflek-sen af din egen Sjæl, endog hos din Hund. Den vil bjæffe og springe under din Vitalitet og hænge med Ha-len, naar du hæn-ger med Næbbet.

Sig det til dig selv, at hver af dine Tanker har Rækkevidde og be-rører ikke dig selv alene.

Tænker du For-tvivlelse, Had, Misundelse eller Hævn, vil din Tan-kes Energi virke nedbrydende paa

dine Omgivelser, men tænker du Mod og Haab, vil dit Sinds Vibrationer bringe Modets og Glæ-dens Budskab til dem, der er omkring dig.

Se ind i dig selv, og husk, at hver Tanke i det daglige Liv bundfælder sig og bliver til Hand-ling, til den Karakterens Bygning, der kan føre til Sorg eller Velsignelse.

Disciplinér din Tanke, saa den kan rinde til nyt Kærlighedsvæld og sprede den Atmosfære, der kan blive til Gavn og Lykke for dig selv og dine Omgivelser.

Lyskanonen kaldes den nyeste Opfindelse paa Lysreflektionens Omraade. Det er en Lyskaster med 300 Spejle, hvormed der kan afspejles Lysreklamer, Ord, Billeder og Sig-naler mod de natlige Skyer.

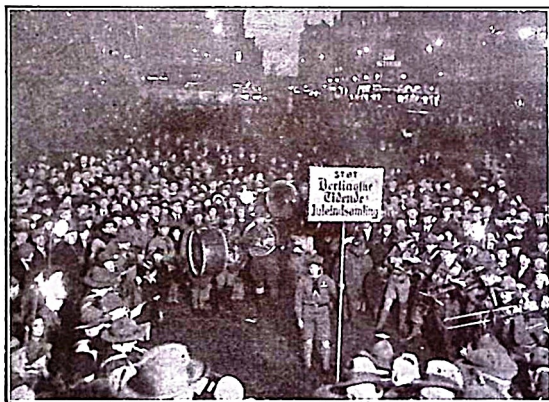
I Holland er det lige som her. Dagen igennem render en Mængde mere eller mindre ligegyldige Personer og ringer paa Dørene og sinker Husmødrene. Der er jo Græn-ser for, hvor meget Brevpapir og hvor mange Støvsugere, man kan anvende i en almindelig Husholdning, og det er ikke lige nemt at blive af med alle de energiske Agenter, der ringer paa

Hoveddøren. Nu har en smart, hol-landsk Opfinder klaret Problemet. Han har konstru-eret en Dørklokke, der kun ringer, naar der bliver lagt en hollandsk Cent i en Bøsse, som staa i For-bindelse med Dør-klokken. Paa et lille Opslag paa Døren oplyses det, at kun de Per-soner faar deres Cent tilbage, hvis Besøg ønskes. Det har hjulpet svært, og de hollandske Husmødre har en-

delig faaet Fred. Det eneste vanskelige Problem, der samtidig skulde løses, var, hvorledes Post-væsenet skulde bære sig ad. Det er nu ogsaa løst.

Postvæsenet har faaet udleveret en Mængde Mønter af Størrelse med en Cent. Disse Mønter benytter saa Postbudene, og de har ingen Værdi for andre. — Maaske var en lignende Foranstalt-ning paa sin Plads her hjemme!

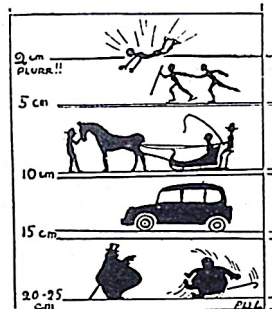
En usædvanlig Spejderud-nævnelse foretoges i Efteraaaret i Helsingborg, hvor en Dreng ved Navn Erik Thunberg paa sin Døds seng blev udnævnt til 2. Kl. Spejder. Kolon-nechefen fæstede selv 2. Kl. Mærket paa Spejde-rens Arm og spurgte ham, som det er Skik og Brug i det svenske Korps: „Er du beredt“, hvortil Drengen svarede højt og klart: „Ja“.

De kopenhavnske Spejdere gjorde en god Jule-good-turn. Deres udmærkede Orkester gav Koncert paa Raudhuspladsen, mens Spejderne samlede Penge ind til de fattige.

Denne Ceremoni var særlig gribende, for Erik Thunberg vidste, at han skulde dø.
Dagen efter døde han med et Smil paa Læben.

Faren for Drukneulykker er stor paa denne Aarstid. Husk, at det altid er meget farligt at vove sig ud paa ukendt Is.

Gør det aldrig alene. 2 cm Is kan bære en Skiløber, men ikke en Skøjteløber, 5 cm Is bærer et Par Personer, 10 cm kan bære en Hest med en Slæde, 15 cm Is kan bære et Automobil og 20—25 cm Is kan bære omtrent, hvad det skal være.

John D. Rockefeller jun. har aabenbart den rette Forstaaelse af, hvad Ungdommens legemlige Sundhed kræver. Han har nemlig til sine fem Sønner bygget et 3-Etages Hus i Pocantico Hills. Paa 1ste Sal er indrettet et mægtigt Svømmebassin, paa 2den er der en Tennishal og paa 3die Etage er der ved Siden af en Billardsalon indrettet Køkken og Studereværelse for de unge Mennesker, der jo ogsaa gerne skulde lære noget. Det er vel unødvendigt at nævne, at der bag Huset, foruden Have, er anlagt Tennis-, Golf-, Baseball- og Krokettbaner.

En Finansmand i London, der ejer en af de kostbareste Orchidéssamlinger i hele Verden, har forleden kompletteret sin Samling med et Eksempplar, der kostede en halv Million Kroner. Saa vidt man véd, er dette den højeste Pris, der nogen Sinde er blevet betalt for en Plante. Dog skal der i det syttende Aarhundrede være blevet betalt fantastiske Summer for hollandske Tulipanløg.

Lille Hans: Jeg er absolut sikker paa det, Far!

Faderen: Du skal aldrig være sikker paa noget, lille Hans. Det er kun dumme Mennesker, der er sikre paa noget — kloge Folk er altid meget forsigtigere.

Lille Hans: Er du ganske sikker paa det, Far?

Faderen: Ja, absolut!

En af de gamle Lærere i Langetved i Nordslesvig har blandt andre Papirer ogsaa efterladt sig en Regning, udstedt til Skrave Kirke i Aaret 1790 fra Malermester Oluf Lassen i Skrave. Den lyder saaledes:

Forandret de to Bud, samt ferniseret de 10 Bud	2,24
Gjort en ny Næse paa Røveren samt udstrakt hans Finger	1,02
Oppudset Pontius Pilatus, sat nyt Pelsværk paa hans Krave, ferniseret ham forfra og bagfra	17,09
Sat nye Fingre paa Englen Gabriel og oppudset samme	3,00
Indsat nye Tænder i den Hellige Petrus' Mund samt overstrøget hans Fjer	1,30
Udvidet Himlen og tilsat adskillige nye Stjerner, forbedret Helvedes Ild og givet Djævelens Ansigt e ^e forbedret Udseende	1,09
Forbedret den Hellige Magdalene, som var aldeles fordærvet	5,00
Forsølvvet Judas' Sølvpenge	12,04
Efterset de kloge Jomfruer, samt overstrøget dem	1,08
Sat nyt Haar paa den kyske Susanne, samt Sko paa Hesten for Elias' Vogn, og ligeledes nærmere betegnet Vejen til Himlen	3,24
Indsat mere Klogskab i Josefs Ansigt samt ferniseret Potifars Hustru	4,12
Gjort Verdens Ende et Stykke længere, da den var aldeles for kort	3,19
Renset det røde Hav for Flueskarn	3,07

Betalt 13. 3. 1790.

Ialt 57,48

Oluf Lassen,
Malermester i Skrave.

Spjædersport er ikke en Videnskab.

· FOR SPROG FOLK ·

EN TYSK OPLEVELSE

Die ersten Sonnenstrahlen am Morgen weckten sie. Sie waren 14 Buben und wanderten in die weite Landschaft.

Poldi, Otto und Robert hatten sich abgesondert und bildeten den (unerlaubten) Vortrab. Endlos zog sich die Landstrasse, und die heisse Augustsonne trocknete bald ihre Zungen aus. Planmässig sollten sie über einen Berg hinüber, durch dessen Leib sich ein Tunnel hindurchzog. Da hatten sie den Einfall durch den Tunnel durchzumarschieren und den Weg, für den sie sonst drei Stunden gebraucht hätten, in zwanzig Minuten zurückzulegen. Dem Fahrplan glaubten sie zu entnehmen, dass in der nächsten Stunde kein Zug durchfahren werde. Otto hatte eine Taschenlampe, und mit der leuchteten sie sich vorwärts. Unheimlich war es, finster und gruselig, sie hörten nur den Schlag ihrer Herzen, denn keiner sprach ein Wort.

Den Grossteil des Weges hatten sie zurückgelegt, da hörten sie ein fernes Rollen. Robert drehte sich um und sah mit kaltem Entsetzen zwei kleine, rote Augen mit wahnsinniger Schnelligkeit auf sie zulaufen. Gellend schrie er in seinem Schreck: „Lauf! Wenn euch euer Leben lieb ist, lauft!“ Der Schnellzug war hinter ihnen her. Das grauenhafte ihrer Lage wurde ihnen klar. Gewöhnlich sind in den Tunnels Nischen, in denen man sich einstellen kann. Nichts

ähnliches war in dieser schmalen, eingleisigen Röhre zu finden. Der unbarmherzige Tod wartete auf sie, wenn sie das Rennen mit den Feueraugen nicht gewinnen. Kalter Schweiß brach aus ihren Poren, und eine fürchterliche Angst bemächtigte sich ihrer. Eine rasende Jagd begann, doch immer näher, immer näher donnerte das Verderben mit den unbarmherzigen, feurigen Augen. Chch—chch—chch—vorwärts—vorwärts—keuchte die Maschine und vor ihr drei Menschen, die ihr junges Leben vor ihrem Leichtsinne und dem eisernen Ungeheuer retten wollten.

In wahnsinniger Eile und wie Gespenster in der Nacht im fahlen Schein der schwankenden Taschenlampe liefen sie um ihr Leben, nur vorwärts, noch 100 Meter, draussen ist Leben und Sonne noch 50 Meter keine paar Schritte trennten sie von dem Zug. Eine letzte übermenschliche Anstrengung, hinaus, draussen waren sie, und schon brauste die Riesenschlange vorbei, sie waren gerettet.

Lange lagen sie im Grase ohne denken oder fühlen zu können. Langsam erholten sie sich und umarmten einander wortlos. Sie wussten nicht weshalb, sie fühlten sich nur lebend. Und am Wege sangen sie dann: „Schön ist die Jugend ...“

(Logbuch der VII. Kol.).

TO LEGE

Krokodillevæddeløb.

Prøv denne Leg som Konkurrence mellem Patruljerne. — Den første Spejder i hver Patrulje falder ned paa Hænderne og lægger sine Fødder

rundt om Nakken (Halsen) paa den næste Spejder, som ogsaa er faldet ned paa Hænderne. Dette gentager sig og fortsætter ned gennem Patruljen, som vist paa Billedet, til sidste Mand. Saa kan I se, idet I nu har dannet en Krokodille, hvor hurtigt I kan bevæge jer fremad. — Det vil være godt for din Patrulje først at øve

sig paa noget blødt, før I udfordrer en anden Patrulje til Kamp.

Hjorten og Jægeren.

To Deltagere ad Gangen. Den ene er Hjorten, den anden Jægeren. De anbringes med tilbundne Øjne hver ved sin Ende af et ikke for lille Bord. Paa et givet Signal begynder Jagten, idet begge Deltagere under denne stadig skal berøre Bordet mindst med een Haand. Der gives f. Eks. 1 Minut til Jagten. Er Hjorten inden for dette Tidsrum fanget, har Jægeren sejret, i modsat Fald Hjorten.

Selvfølgelig er det tilladt Hjorten at krybe under Bordet eller oven paa Bordet, men det skal Deltagerne helst selv hitte ud af i Løbet af Legen.

En Mand og hans Job.

(Fortsat fra Side 9.)

Da Dagen endelig kom, var hele Byen paa Benene. Fred Carfax stod og talte med Davaputra og gav ham de sidste Vink om Kampen, da der blev bragt Inderen et Telegram. Han aabnede det skødsløst, idet han tænkte, at det nok var endnu et af de Udtryk for Sympati, han havde modtaget saa mange af i de sidste Dage. Men da han læste de faa Ord, blegnede han, og al Tanke om Fodbold var med eet banlyst. Tavs rakte han Carfax Telegrammet, der kaldte Holdets Haab til sin Moders Dødsleje.

Der var ikke Spørgsmaal om, hvad han skulde gøre. Han var eneste Søn, og hans Hjem var langt borte. Der var en Chance for, at han kunde finde sin Moder i Live, hvis han gik straks.

„Jeg er mægtig ked af det, Davaputra,“ sagde Carfax. „Men naturligvis maa du af Sted.“

Davaputra nikkede og gik hurtig sin Vej. Ingen prøvede at standse ham, men da deres bedste Spiller var gaaet, saa det ud, som om den saa længe ventede Kamp var tabt, før den var begyndt. Skønt der var mange andre gode Spillere i den Flok, der var til Stede, var der dog ingen, der kunde tage Davaputras Plads og være Holdfører.

Fred Carfax tænkte hurtigt i de faa Minutter, medens de indiske Spillere saa raadville paa hinanden. Det har hans Gutter; han havde lært dem alt, hvad de kunde, og paa faa Maaneder havde de mere end opfyldt hans Forventninger. I deres Begejstring over den nye Idræt havde de smidt alle Kastefordomme overbord; de var et Hold, som enhver kunde være stolt af; og havde deres Anfører været med, vilde de have haft Chance for at vinde — en Sejr, som vilde hjælpe ham umaadeligt med at bringe hvid og brun Ungdom i Kontakt med hinanden. Ingen anden Inder kunde tage Davaputras Plads; der var kun een, der kunde give det indiske Hold Selvtilliden tilbage — han selv!

Men Bestemmelsen lød paa, at det indiske Hold skulde spilles barbenet, og han havde altid spillet i Støvler! Hvis han tog Davaputras Plads og spillede med sine gode Fodboldstøvler, og hans Hold vandt, vilde det ikke være nogen rigtig Sejr for det barbenede Hold. Og for første Gang at spille med bare Fødder paa en saadan Bane, det syntes at være Galskab. Hans Fødder vilde hænge i Laser længe før Kampen var forbi.

Saa saa han for sig et Syn af en anden Fremtid, hvis han blot kunde føre sit Hold til Sejr. Det var hans Chance for at faa sine Drømme virkeliggjort! Og da Fred Carfax aldrig havde været tilfreds med bare at drømme, var der kun

J. H. HEDEMARK

Boghandel.

Vesterbrogade 20 - Telefon Central 5080.

Bedste Knas fra Fyns Sukkervarefabrik

Frederiksborgvej 59. — Tlf. C. 9742.

Optiker Ringlund

38 Frederiksberggade 38
Specialo siden 1901

Briller

Alle moderne optiske Hjælpemidler.
Zelus Kontaktglas — Klikkerbriller,
Brilleluper — Lysbriller.

Schønning & Arvés
— Cykledæk —
og Slinger

Knagende stærke!

Det eneste rigtige Cykle-Lys der findes.
Kun ægte naar Navnet *ASP* er stemplet i søve lyset

DRONNINGGAARD MEJERI

Børnemælk - - Jerseymælk
1ste Kl.s Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

TANDLÆGE

SKAARUPS KLINIK

Falkoneralle 57. - Tlf. Goth. 1460

Kliniktid 9-2

Mandag, Tirsdag, Torsdag, og Lørdag Kl. 6-7.

SPEJDERURE

Armbds. m/ Rem.

Ur og Glas kan ikke
gaa itu.

Pris. 10 Kr. til Spejderne.

Leverandør til Rådhuset,
Kommunen, m. fl.

**DENATURERET SPRIT
TIL KOGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.**

eet at gøre. Han bukkede sig ned, snørede Støvlerne op, saa sparkede han dem af, lod Strømperne gaa samme Vej, tog Bolden og sagde med et tillidsfuldt Smil:

„Kom saa, jeg tager et Nap med. Nu spiller vi for Indien!“

Der lød et Gisp af Forbavelse, da den høje Englænder barhovedet kom ud paa Banen, men det slog om til endeløst Jubel, da man forstod, at Manden, der havde trænet Holdet op, selv vilde lede det. Men nogle af de ældre rystede paa Hovedet, da de tænkte paa hans nøgne Fødder og paa den Bane!

Det fløjtede, og Carfax gav over til højre wing. De engelske forwards havde forudset det, og før wing'en kunde faa Bolden tilbage til Midten, havde den engelske venstre Fløjmand taget den fra ham, givet tilbage til sin centrehalf, og i mindre end et Minut efter Spilletets Begyndelse var Britterne igennem den indiske Forwards-kæde. Men mere blev det heller ikke til. En lang, ranglet Inder, som spillede venstre back, kom frem i fuld Fart, standsede Bolden fint, og løftede den med et flot Spark op til Carfax, som stod spændt ventende.

Men skønt han prøvede, kunde han ikke komme igennem med sin Kæde. Det engelske Hold bestod af sværere Folk end det indiske, og de var gennem langvarig Træning opøvede til at udnytte dette fuldtud. Inderne var smidige og vidunderlig hurtige, men de blev snart klar over, at det langt fra var det samme som at spille med et indisk Hold.

Første Halvleg endte uden Maal, men Englænderne havde presset haardt. Da de gik ud til en velkommen Pause, følte de sig sikre paa at kunne score i anden Halvleg. Men Inderne var endnu mere fortrøstningsfulde. Det havde været en haard Halvleg, deres første Møde med et britisk Hold, og de havde holdt Buret rent! Trænede og hurtige, som de var, vilde de kunne holde Tempoet til sidste Minut — og Varmen vilde være deres Forbundsfælde.

Den eneste, som viste Lidelse, var Carfax. Han havde spillet sit Livs Kamp vel vidende, hvor meget der ahang af ham. Gang efter Gang havde han reddet en farlig Situation, og Masser af Gange havde han prøvet at komme igennem — uden Held. Men han havde betalt en høj Pris. Det fine Grus havde skaaret hans Fødder til Laser; de var ømme og bløde, og hvert Skridt var ham en Pine. Da han humpede ud, flokkedes Spil'erne fra begge Hold om ham og raadede ham indtrængende til at gaa ud; men Carfax rystede paa Hovedet. Han havde drømt sine Drømme; dette var Prisen, han maatte betale for at faa dem virkeliggjort. Og da Fløjten lød, var han første Mand paa Banen.

Havde der været Fart i første Halvleg, saa var anden endnu hurtigere. Varmen begyndte at virke paa det engelske Hold, og de blev mere usikre. Hvert Skridt, Carfax tog, sendte umaadelige Smerter op i hans Ben, og hans Legeme protesterede voldsomt med en hamrende Puls og dirrende Muskler. Men han holdt ud. Ikke et Meneske i den larmende Mængde kunde gætte, hvilke Lidelser Anføreren for det indiske Hold maatte gennemgaa. Med sammenbidte Tænder og hvidt, fortrukket Ansigt fulgte Carfax hver Bevægelse af Bolden, ideligt gentagende den samme Sætning for sig selv: „Hold bare ud lidt endnu! Hold bare ud lidt endnu!“

Han havde ingen Forestilling om Tid. Han syntes, det var, som han havde løbet en Evighed paa et brændende Gulv, og at det blev varmere og varmere, jo mere han løb. Men trods alt var hans Fodboldsanser stadig vaagne, og da hans Hold styrtede ned mod det engelske Maal, medens Bolden passerede fra Mand til Mand i Kæden, var han paa sin Plads og tog sin Chance i en flot lille Kombination, som bragte ham for blankt Maal. Han løftede Bolden let med sine saarede Fødder og puttete den ind til Siden for Maalmanden. Saa hørte han fjernt Tusinders Jublen over Kampens eneste Maal!

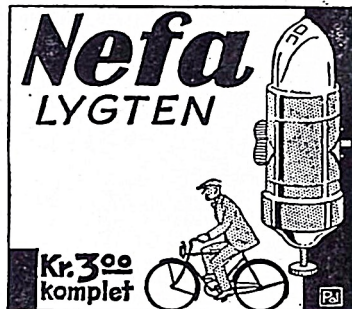
Han vidste, at han havde skaffet sit Hold Sejren, men var for ødelagt til at føle nogen Glæde. Han tænkte bare paa, om han var i Stand til at holde den gaaende, til der blev fløjtet af. Han ravede tilbage mod Midterlinien for at indtage sin Plads, men førend han naaede tilbage, hørte han det sidste lange Pift fra Dommerfløjten. Og med en svag Bevidsthed om, at Kampen var forbi — og at den var vundet — faldt han forover og besvimede.

Engelskmænd og Indere flokkedes om ham, og de var rystede, da de saa hans Fødder. Der blev hentet en Ambulance, og den Nat sov Fred Carfax i et nærliggende Hospital — men det anede han ikke.

Der gik en Uge, før han kunde bringes hjem, men før den Tid vidste han, at hans Drømme var blevet til Virkelighed. Af dem, der besøgte ham, hørte han hver Dag om det, han helst vilde høre. Tommyerne var som gode Idrætsmænd ikke kede af deres Nederlag, selv om de hævdede, at de nok skulde vinde den næste Kamp! De havde for første Gang set Inderne som gode Sportsmænd, og for mange af dem forandrede det hele deres Stilling overfor Inderne. Og ligeledes med Inderne. Han havde lært dem at spille det nye Spil, og de havde lært det godt. Han havde enkelt og simpelt vist dem, hvad Spillet var. En hvid Mand havde spillet paa et indisk Hold; hans ødelagte, svulne Fødder talte om Mod og Udholdenhed, og Inderne var opfyldt af Beundring

for denne Mand, som spillede Spillet efter dets Aand.

Saaledes gik det til, at Kaste- og Racefordomme til sidst blev slaaet ud i en stor indisk By, og der blev Plads for gensidig Respekt og Beundring, fordi Mænd lærte at spille sammen, som de havde set i den Kamp, hvor „Carfax, den barfodede“ spillede med.

KENDER DU ANTHOS?

Selvfølgelig kender enhver den af Navn, men kend den ogsaa af Gavn! Køb den allerede i Dag.

Alm. Anthos 35 Ø. Hvid Anthos 50 Ø.

C. JACOBSEN's EFTFLG.

Nansengade 73, v. Frederiksborgg. Tll. Byen 7873.

Husflidsværktøj i største Udvalg.

Billigste Prisr.

KØB OG SALG

af alle Slags Frimærker.
Billiare end andre, hvor-
for betale mere, naar De
hos mig køber billigt.

JOHN GOTH

Klosterstræde 15. —: Telef. Byen 1945 x.

Statsanstalten for Livsforsikring

Korpsets officielle Formularer.

Tropsmaanedsrappporter	pr. Stk. 6 Øre	Tropskartotek kort	pr. Stk. 5 Øre
Patruljemaanedsrappporter ...	" " 5 "	Pasansøgningsblanketter	" " 3 "
Førererklæringer	" " 5 "	Passive Medlemskort	" " 3 "
Stambogsblade for Spejdere. "	" " 5 "	Optagelsesblanketter for Sp. .	" " 7 "
— Ulve	" " 5 "	— Ulve	" " 7 "

==== Formularer faas *kun* paa Depoterne. ====

Fotograf EMIL GLAUSEN

Frederiksberggade 34

Ny Kabinet 6 Stk. Kr. 6 — Petit Visit 6 Stk. Kr. 4.
Telefon 8050

POUL HOLM SILKEGADE 11 — TELEFON 3082 KØBENHAVN K.

— Alt i Sport —
Rekvisitter og Dragter, Fodbold, Gymnastik, Tennis,
Svømming, Atletik m. m.
Største Udvalg til billigste Priser.

De forenede Præliminærkursus

Tidligere Døckers Kursus og Lang og Hjorths Kursus.
Daghold og Aftenhold til Præliminærexamen.
Linnésgade 22. — Tlf. Byen 82 (Kl. 2¹/₄—3).
A. Nielsen-Lyngbye, Adjunkt.

Rovere!

Tegn Abonnement paa

„Nordisk Spejdersport“

Ny Aargang begynde Januar 1932.
Pris Kr. 3,50 aarligt, frit tilsendt:
Indsend Bestilling til Korpskontoret,
:: Studiestræde 30, København K. ::

Det danske Spejderkorps

Korpskontor:

Studiestræde 30, Tlf. Byen 8310.
Kontortid 12—17, Lørdag 12—14,
Mandag 12—17 og 19—21.
Giro 2284.

Officielle Depoter:

A/S. Lembeckes Friluftsudstyr.
(Spejder- og Lejrhuset) Nørregade 15, K.
A/S. Spejder Munderings-Magasinet,
Landemærket 3, K.

Spejdernes Magasin:

REDAKTION: Landsretssagfører Tage Carstensen,
Vestergade 26, K.

Nordisk Spejdersport: (Førerbladet)

REDAKTION: Lærer Aage Jørgensen, Realskolen,
Frederiksberg, Box 23.
Ekspedition: Korpskontoret.

TRYKKERI: Nørrebro Centraltrykkeri, N.

ANNONCEEXPEDITION: Carl Juel Helmarth,
Kalvebod Brygge 24, Telefon Byen 8630.